

Številka: 0612-45/2015
Datum: 29. 5. 2015

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju: IP) izdaja po državnem nadzorniku za varstvo osebnih podatkov na podlagi 4. odstavka 135. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006 – UPB2, 126/07, 65/08 in 8/10, v nadaljevanju ZUP), v zvezi s 50. členom Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07-UPB1, v nadaljevanju ZVOP-1) ter 2. in 8. členom Zakona o informacijskem pooblaščenecu (Uradni list RS, št. 113/05 in 51/07 – ZUstS-A, v nadaljevanju ZInfP) v zadevi opravljanja inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem določb ZVOP-1 pri zavezancu **Komisija za preprečevanje korupcije, Dunajska cesta 56, 1000 Ljubljana** (v nadaljevanju: zavezanec), po uradni dolžnosti naslednji

SKLEP

1. Postopek inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem določb ZVOP-1, ki ga je Informacijski pooblaščenec vodil zoper zavezanca pod št. 0612-45/2015, **se ustavi**.
2. V tem postopku posebni stroški niso nastali.

Obrazložitev

I. Začetek postopka inšpekcijskega nadzora

IP je inšpekcijski postopek začel na podlagi prijave, ki jo je prejel 17. 3. 2015, v kateri je prijavitelj navajal, da je zavezanec v okviru nadgradnje aplikacije Supervisor objavil osebne podatke večjega števila posameznikov. Zavezanec naj bi objavil izplačila, ki so jih subjekti javnega sektorja izplačali posameznikom na podlagi avtorskih in/ali podjemnih pogodb, pri čemer naj bi uporabil oziroma zajel podatke od 1. 1. 2003 do 4. 3. 2015, podatki pa naj bi se dnevno posodabljali in spreminjali. Prijavitelji so v prijavih izrazili svoje prepričanje, da je navedena objava osebnih podatkov posameznikov v aplikaciji Supervisor nezakonita ter navajali tudi razloge za to svoje prepričanje.

II. Procesna dejanja in njihova vsebina

IP je pri zavezancu dne 20. 3. 2015 in dne 24. 3. 2015 opravil inšpekcijski ogled, na katerem so predstavniki zavezanca navedli, da vse podatke, ki se nanašajo na fizične osebe in ki jih od dne 5. 3. 2015 javno objavljajo v svoji aplikaciji Supervisor, ki se nahaja na spletni strani zavezanca <http://supervisor.kpk-rs.si/>, pridobivajo od Uprave za javna plačila (UJP). Povedo, da imajo pravno podlago za pridobivanje osebnih podatkov od UJP v 1. odstavku 16. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK), v povezavi s 3. in 6. členom tega zakona. Pridobivanje in prenos podatkov sta urejena s posebnim pisnim sporazumom, ki naj bi bil med zavezancem in UJP sklenjen v letu 2011. Zavezanec je navedel, da je v letu 2011 od UJP-ja prejel vse podatke za nazaj od 1.1. 2003, podatkov, ki so nastali pred letom 2003 pa naj od UJP ne bi pridobili, ker naj podatki za starejša obdobja ne bi več obstajali. Od konca leta 2012 zavezanec dnevno pridobiva podatke o vseh transakcijah javnega sektorja. Predstavniki zavezanca so povedali, da vse podatke, ki jih na ta način pridobijo in jih sistem avtomatsko ne briše, hranijo 10 let od dneva prejema podatka in da imajo za to pravno podlago v 76. členu ZIntPK. Povedo tudi, da

podatke od UJP pridobivajo za namene aplikacije Supervizor pa tudi za vodenje postopkov, za katere je pristojen zavezanec.

Pri uvozu podatkov naj bi se avtomatsko brisali vsi podatki v zvezi z računi javnofinančnih prihodkov. Tako prejete podatke naj bi zavezanec v sistemu potem obdelal, tako da iz podatkov pobriše vse transakcije, ki niso izvedene v breme proračunskih uporabnikov, anonimizira podatke o pokojninah, plačah, socialnih prejemkih, bolniških, porodniških, itd., jih označi z enotno fiktivno številko in enotnim poimenovanjem. Tudi avtorske in podjemne pogodbe ter ostala izplačila, ki so bila izplačana kot avtorska ali podjemna pogodba, na ta način označijo. Nato podmnožico avtorskih pogodb prestavijo na šifre fizičnih oseb individualno, kadar le te izpolnjujejo pogoje za objavo.

Predstavniki zavezanca so na ogledu nadalje pojasnili, da se v aplikaciji Supervizor nahajajo zgolj podatki o izplačilih po avtorskih in podjemnih pogodbah, ki so bila izplačana s strani subjektov javnega sektorja, ki so organi zavezanci po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ). Zavezanec je povedal, da imajo vsi objavljeni podatki naravo informacij javnega značaja, saj gre pri objavljenih nakazilih za podatke o porabi javnih sredstev. Zavezanec ugotovi, pri katerih transakcijah gre za izplačila po avtorski oziroma podjemni pogodbi, na podlagi šifre prejemka, s katerimi so se izplačila označevala do uvedbe plačilnega sistema SEPA. Po uvedbi tega sistema izplačila po avtorski oziroma podjemni pogodbi ugotavlja, na podlagi ujemanja kode in namena izplačila. V primeru odstopanj in nejasnosti naj bi se posamezne take transakcije pri posameznikih objavljenih na Supervizorju, ročno preverjale in so se posamezna izplačila upoštevala kot izplačila honorarja, le v primerih, ko je zavezanec na podlagi drugih znanih mu podatkov sklepal, da gre za izplačila, ki jih objavlja. Tako se je v nekaj primerih zgodilo, da je izplačevalec izplačilo označil s kodo za honorar, pri namenu pa beležil kot plačo, transakcija pa je bila opravljena na dan, ko se plače ne izplačujejo, poleg tega pa je zavezanec ugotovil tudi, da je bila plača prejemniku za isti mesec že izplačana. Zavezanec je v takem primeru napravil sklep, da pri tem izplačilu, kljub temu, da je pri njem kot namen beležena plača, ne gre za plačo ampak za avtorski honorar in izplačilo kot takega tudi upošteval in uvrstil v aplikacijo Supervizor. Na ta način je zavezanec pojasnil, zakaj se pri posameznici _____, na seznamu prejetih avtorskih honorarjev nad 2000 eurov, nahaja tudi izplačilo, pri katerem je kot namen izplačila navedena »plača«. Zavezanec dopušča možnost, da so v aplikaciji pri objavljenih posameznikih zajeta tudi izplačila, ki ne predstavljajo izplačil avtorskih honorarjev, vendar poudari, da bi do takih napak lahko prišlo samo v primeru napake pri samem izplačevalcu, ki bi ob posamezni transakciji napačno označil tako kodo kot namen te transakcije. Zavezanec je na ogledu zagotovil, da po objavi nadgrajene različice Supervizorja, ki vsebuje tudi osebne podatke, niso prejeli nobenega ugovora, da bi šlo pri objavljenih izplačilih za tovrstno napako. V zvezi s tem je izključil vsako možnost, da bi bili v javno objavljenih zneskih izplačil, vključeni tudi prejemki pokojnin, socialnih transferjev, nadomestil za bolniške odsotnosti, itd., saj se ta nakazila avtomatsko takoj anonimizirajo in naj ne bi bili predmet nadaljnje obdelave, poleg tega pa so izplačevalci v slednjih primerih MDDSZ, SPIZ ali ZZZS in imajo vsa tovrstna nakazila enako šifro in namen nakazila. Zavezanec je pojasnil, da so v aplikaciji Supervizor objavljena neto nakazila posameznikom, na njihove transakcijske račune.

Predstavniki zavezanca so povedali, da podatkov o imetnikih transakcijskih računov – fizičnih oseb posebej niso pridobivali, ampak so imetnike takih računov identificirali s pomočjo poimenovanja namenov nakazil, saj naj bi bila v večini primerov, vsaj v enem od nakazil na TRR, poleg neposrednega namena nakazila (avtorski honorar, podjemna pogodba...) navedena tudi ime in priimek prejemnika izplačila po avtorski ali podjemni pogodbi. Zavezanec je iz tega sklepal, da je prejemnik izplačila, na katerega TRR je bilo izplačilo nakazano, imetnik tega TRR-ja, zaradi česar je tudi vsa ostala nakazila na ta TRR štel kot nakazila posamezniku, ki ga je na ta način identificiral. Dveh posameznikov, katerih osebne podatke zavezanec objavlja v aplikaciji Supervizor, zavezanec na ta način ni uspel identificirati, zaradi česar je podatke o tem, da sta imetnika določenih TRR-jev, posebej pridobil od MFERAC-a.

V zvezi s pravno podlago za samo javno objavo osebnih podatkov posameznikov v aplikaciji Supervizor, je zavezanec na ogledu izjavil, da so objavljeni osebni podatki, vsi informacije javnega značaja in da jih zato lahko tudi objavljajo, na ugotovljeni način. V zvezi s pravno podlago za zbirko osebnih podatkov, ki pri zavezancu pri tem nastane pa predstavniki zavezanca povedo, da podlago predstavljajo 16. člen ZIntPK, v povezavi s 2., 5., 12. in 75. členom tega zakona.

Po besedah zavezanca je bil namen nadgradnje sistema z osebnimi podatki, usmerjen v ugotovitev, kdo so glavni prejemniki javnih sredstev. Za javno objavo o prejemnikih avtorskih honorarjev naj bi se zavezanec odločil na svoji seji 4. 3. 2015, ko se je po preučitvi vsote in višine vseh nakazil odločil, da se začne sistemska preiskava. Pri tem je zavezanec ocenil, da zaradi obsega preiskave, ne more čakati na končno analizo in da je treba, glede na enormne zneske, javnost obvestiti tudi o glavnih prejemnikih sredstev, ki so fizične osebe. V zvezi s tem se je odločil, da bo objavil imena in priimke posameznikov, ki so iz naslova avtorskih honorarjev in podjemnih pogodb, od 1. 1. 2003, prejeli znesek, ki presega 200.000 eurov. Zavezanec je v aplikaciji Supervizor za te posameznike, javno objavil tako vsoto vseh izplačil, kakor tudi znesek izplačil, ki jih je posameznik prejel od posameznega izplačevalca, ne glede na višino izplačil. Pri tem je zavezanec aplikacijo Supervizor uporabil tako, da tudi pri izplačilih tem posameznikom, ki ne presegajo 2000 eurov, ne prikazuje namena takega izplačila.

Na vprašanje državnih nadzornikov, zakaj aplikacija omogoča iskanje in prikaz tudi po posameznem prejemniku izplačil in ne le po izplačevalcih (tj. subjektih javnega sektorja), predstavniki zavezanca povedo, da je to potrebno, zaradi zagotavljanja celovitosti informacij, saj je prav, da se pri posameznem prejemniku vidi, od koga vse dobiva izplačila in od katerega izplačevalca je prejel pretežni del sredstev. Transparentnost naj bi bila osnovni razlog, pri čemer naj bi celovitost informacij onemogoča kakršnekoli špekulacije o skupnih prejemkih posameznikov, kakršne bi bile v primeru, če bi se podatki posameznikov, objavili pri vsakem posameznem izplačevalcu posebej. Javnost si, po mnenju zavezanca, ne bi mogla ustvariti prave slike, če bi se nakazila honorarjev prikazovala le pri posameznih izplačevalcih. Javnost bi se s tem lahko seznanila le, če bi za vsakega posameznika, pri 8000 izplačevalcih preverili, ali je prejel avtorski honorar ali ne. Zavezanec je menil, da tak razdrobljen prikaz vseh prejemkov posameznika, tudi ne bi bil pošten do vseh tistih, ki so pretežni del honorarjev prejeli le od enega prejemnika. Tako je že zaradi enake obravnave prejemnikov honorarjev, tako zavezanec, potrebno, da sta pri vseh v enaki meri razvidna vsota in izvor izplačanih honorarjev. Z vidika transparentnosti naj bi bilo potrebno, da se izplačila postavijo v kontekst in se prikaže celotna vsota prejemkov z avtorskih in podjemnih pogodb, od koga je posameznik prejel sredstva ter kdaj so bila posamezna izplačila najvišja.

Zavezanec je povedal, da je na podlagi podatkov, ki jih je pridobil od UJP ugotovil, da je v danem obdobju, iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb z javnim sektorjem, več kot 10.000 eurov dobilo 20.217 posameznikov, iz česar naj bi bilo razvidno, da so v aplikaciji Supervizor, objavljeni osebni podatki relativno majhnega dela vseh prejemnikov izplačil iz tega naslova. IP je zavezancu na ogledu pokazal tri sporazume med njim in UJP in en aneks k sporazumu, ki jih je IP prejel skupaj s prijavo. Predstavniki zavezanca so potrdili, da predloženi dokumenti predstavljajo sporazume, med njimi in UJP.

Zavezanec je IP naknadno posredoval:

- izpiske vseh transakcij na transakcijskih računih, ki jih zavezanec še vedno hrani in upošteva pri objavi podatkov v aplikaciji, za vse tiste posameznike, katerih osebni podatki so objavljeni v aplikaciji Supervizor tj. prejemniki izplačil iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb,
- izpisek podatkov, ki jih zavezanec dnevno prejme od UJP in sicer za dan 24. 3. 2015, iz katerega so v celoti razvidni vsi vhodni podatki, ki jih zavezanec prejme od UJP.

IP je v postopku inšpekcijskega nadzora podatke in pojasnila, na podlagi pooblastila iz 2. odstavka 19. člena ZIN, pridobil tudi od Uprave Republike Slovenije za javna plačila (UJP). Ta je navedel, da zavezancu posreduje tudi podatke iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb. Na podlagi Sporazuma o izmenjavi podatkov o plačilnih transakcijah (UJP št. 405-1567/2014-1 z dne 2. 1. 2015, KPK št. 0073-1/2015-1 z dne 5. 1. 2015; v nadaljevanju: Sporazum) naj bi UJP zavezancu dnevno posredovala podatke za vse plačilne transakcije, ki so bile izvršene v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov, ki so odprti pri UJP. V tem okviru naj bi jim posredovali naslednje podatke: račun/podračun v breme, naziv računa/podračuna v breme (polje naj bi bilo prazno, v primeru, da gre za fizično osebo, ki ni vpisana v Poslovni register Slovenije (PRS), matična številka breme (polje naj bi bilo prazno, v primeru, da gre za fizično osebo, ki ni vpisana v PRS in v nekaterih drugih primerih), davčna številka breme (polje naj bi bilo prazno, v primeru, da gre za fizično osebo, ki ni vpisana v PRS in v nekaterih drugih

primerih), šifra in naziv proračunskega uporabnika nalogodajalca, datum, znesek in valuta transakcije, oznaka valute transakcije, račun/podračun v dobro, naziv računa/podračuna v dobro, matična številka dobro, davčna številka (pri zadnjih treh podatkih naj bi bilo polje prazno, v primeru, da gre za fizično osebo, ki ni vpisana v PRS), šifra in naziv proračunskega uporabnika prejemnika, namen nakazila, identifikator transakcije (reklamacijska številka), koda namena, šifra prejemka, šifra izdatka, referenca v breme in referenca v dobro. UJP je navedel tudi, da na podlagi Sporazuma, za subjekte javnega sektorja, ki imajo odprte račune pri bankah, zavezancu posreduje naslednje podatke: račun v breme, naziv računa v breme, sedež pravne osebe – plačnika, referenca v breme, datum, znesek ter oznaka valute transakcije, račun v dobro, naziv/firma in sedež/naslov prejemnika (pri zadnjih treh podatkih naj bi bilo polje prazno, v primeru, da gre za fizično osebo, ki ni vpisana v PRS), referenca v dobro, namen nakazila in koda namena. UJP je navedel, da se je zavezanec s sporazumom zavezal, da bo pridobljene podatke uporabil izključno za namen, za katerega so bili ti podatki pridobljeni ter da bo varoval osebne podatke, v skladu z relevantnimi predpisi. V svojem odgovoru na poziv je UJP izrecno potrdil, da se med podatki o nakazilih v breme subjektov javnega sektorja, ki jih ti iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb nakažejo fizičnim osebam in ki jih UJP posreduje zavezancu, vsebujejo tudi naslednje podatke: podatek o datumu nakazila, znesku nakazila, namenu nakazila in transakcijskem računu, na katerega je bilo posamezno nakazilo izvedeno in da se pri nakazilih v breme subjektov javnega sektorja iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb, v podatku o namenu nakazila lahko nahaja tudi podatek o imenu in priimku posameznika, ki mu je bil ta znesek nakazan.

IP je v postopku inšpekcijskega nadzora preveril tudi zavarovanje osebnih podatkov posameznikov, ki so s strani subjektov javnega sektorja, prejeli izplačila iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb in ki se nahajajo v bazi zavezanca in sicer v delu, ki se nanaša na posameznike, ki so s strani zavezanca pooblaščenec za dostop in obdelavo osebnih podatkov v tej bazi. Zavezanec je v odgovoru na poziv IP v zvezi s tem zapisal, da je za dostop do podatkov, ki jih zavezanec pridobiva od UJP in za njihovo nadaljnjo obdelavo pri njem pooblaščenec uslužbenec _____. Uslužbenec naj bi bil med drugim pooblaščen tudi za neposredno pomoč pri pripravi sistemskih in konkretnih analiz za potrebe Službe za nadzor in preiskave ter Centra za preventivo in integriteto ter opravljanje drugih nalog s področja Službe za analitiko in informacijsko varnost. Zavezanec je dopisu predložil tudi pooblastilo št. 0204-1/2012/49 z dne 6. 8. 2014, ki se nanaša na omenjenega uslužbenca. Poleg navedenega zaposlenega naj bi bil za dostop do osebnih podatkov, ki jih zavezanec pridobiva od UJP in za njihovo nadaljnjo obdelavo pooblaščenec tudi _____ (posameznik), ki naj pri zavezancu ne bi bil zaposlen, naj pa bi bil imenovan za zunanjega strokovnjaka z »Imenovanjem zunanjega strokovnjaka št. 109-5/2011-1 z dne 7. 7. 2011« (v nadaljevanju Imenovanje). Kopijo Imenovanja je zavezanec posredoval IP. Ob tem je navedel, da je _____ podpisal Izjavo, ki je del Imenovanja in s katero se je zavezal, da ne bo razkril, objavil ali nepooblaščenim tretjim osebam posredoval podatkov ali informacij, ki jih bo pridobil ali se z njimi seznanil v okviru ali v povezavi z opravljanjem svojega dela za zavezanca. Potrjeval naj bi tudi, da je seznanjen z določbami ZVOP-1 in da bo osebne podatke, do katerih bo dostopal pri svojem delu pri zavezancu, ustrezno varoval in jih ne bo posredoval nepooblaščenim tretjim osebam. Poleg zgoraj navedenih dokumentov je zavezanec IP posredoval tudi svoj notranji akt, v katerem so določene osebe, odgovorne za določene zbirke osebnih podatkov in osebe, ki lahko zaradi narave njihovega dela obdelujejo določene osebne podatke (Sklep št. 0710-4/2012/3 z dne 25. 11. 2014), Izjavo _____, Pogodbo o zaposlitvi zaposlenega _____ št. 11-5/2011/2 z dne 18. 8. 2011 in njegovo Izjavo o dolžnosti varovanja osebnih podatkov.

V svojem odgovoru na poziv IP, ki ga je podal dne 13. 5. 2015 je zavezanec v zvezi z zakonskimi nalogami, za opravljanje katerih je od UJP zahteval in pridobil osebne podatke posameznikov, ki so od subjektov javnega sektorja prejeli izplačila iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb, navedel, da so njegove pristojnosti določene v pozitivni zakonodaji, zlasti v določbah ZIntPK. Navedel je, da se po ustavno sodni praksi in teoriji, sui generis nadzorni organi, glede na njihova pooblastila in pristojnosti, delijo na organe neformalnega in formalnega nadzora. Organi s t.i. izvršilnimi pooblastili naj bi bili t.i. organi formalnega nadzora, njihove odločitve naj bi bile pravno izvršljive in naj bi pomenile neposredno odločanje o določeni materialnopravni pravici subjekta, mu nalagale določeno ravnanje, ali izrekale sankcijo. V slovenskem pravnem sistemu naj bi bil tak sui generis organ tudi IP. Na drugi strani pa naj bi bila vrsta drugih nadzornih mehanizmov t.i. neformalnih. Tak naj bi bil Varuh človekovih pravic RS, ki naj bi imel široke pristojnosti pridobivanja podatkov in vodenja preiskav, vendar pa naj ne bi imel nobene izvršne moči. Podobno naj bi bilo z Računskim sodiščem RS, ki naj ne bi imelo izvršilnih pooblastil, imelo pa naj bi pomembno vlogo pri revidiranju porabe javnih sredstev. Tovrsten sistem sui generis organov naj bi bil povsem primerljiv z drugimi demokratičnimi sistemi in naj bi predstavljal odmik od klasične delitve oblasti na tri veje.

Zavezanec naj bi imel lastnosti tako formalnega kot tudi neformalnega neodvisnega nadzornega organa. Tako naj bi v delu predstavljal formalen nadzorni organ, ki opravlja vrsto nalog t.i. »protikorupcijske birokracije« (npr. izdaja odločb v zvezi z nezdržljivostjo funkcij), hkrati pa naj bi bil tudi organ neformalnega nadzorstva – glede ocenjevanja sistemskih in posamičnih korupcijskih tveganj in tveganj za nasprotje interesov ter kršitve integritete in etike. V tem delu naj bi bilo delovanje zavezanca urejeno z določili ZIntPK in izvedbenimi določili zavezančevega Poslovnika, ki naj bi v svojem 34. členu taksativno našteval postopke, ki jih lahko vodi zavezanec. Ta je v nadaljevanju svojega odgovora navedel, da je bila spletna aplikacija Supervizor nadgrajena ravno iz razloga, da lahko zavezanec v okviru svojega delovanja, kot organ neformalnega nadzorstva po ZIntPK in Poslovniku, opravlja svoje naloge, vezane na ocenjevanje sistemskih in posamičnih korupcijskih tveganj in tveganj za nasprotje interesov pa tudi kršitev obveznosti v zvezi s prepovedjo opravljanja poklicne in druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi, integritete in etike. Zavezanec naj bi podatke uporabljal za vsako preiskavo, vezano na ugotavljanje elementov korupcije, skladno s 13. členom ZIntPK, saj naj bi bilo pogosto mogoče potrditi ali ovreči sum na koruptivno ravnanje že z vpogledom v zapise o finančnih transakcijah, razvidnih iz Supervizorja. Prav tako naj bi zavezanec podatke uporabljal za preverjanje morebitnih okoliščin nasprotja interesov (37. do 40. ZIntPK), pri čemer naj bi zavezanec izvajal nadzor nad celotnim javnim sektorjem, v zvezi s katerim naj bi tudi vodil več postopkov (npr. št. 06261-1/2013, 06211-79/2014, 06211-1/2015). Zavezanec naj bi podatke uporabljal za vodenje postopkov, ki se nanašajo na omejitve poslovanja, kot so določene v 35. členu ZIntPK, nadzor pa naj bi izvajal tako, da primerja zbirko podatkov o veljavnih omejitvah poslovanja, o katerih poročajo državni organi in organi lokalnih skupnosti, s podatki o transakcijah, ki jih zavezanec prejema od UJP. Nadzori naj bi se izvajali konstantno, zato naj bi bilo v zvezi s tem institutom odprtih več zadev (npr. št. 06212-19/2014, 06212-1/2015, 06212-3/2015, 06212-4/2015, 06212-5/2015, 06212-8/2015, 06212-10/2015, 06212-13/2015). V primeru nadzora nad omejitvami poslovanja naj bi šlo za nadzor nad subjekti, v katerih funkcijo opravljajo funkcionarji. Zavezanec naj bi podatke iz Supervizorja uporabljal tudi za nadzor nad upoštevanjem prepovedi članstva in dejavnosti, kot jih določajo členi 27. do 29. ZIntPK (npr. št. 06243-1/2014, 06243-2/2014). Podatki pa naj bi se uporabljali tudi za izvajanje preventivnih dejavnosti za povečanje transparentnosti delovanja javnega sektorja in preprečevanja korupcije, kot to določajo 1., 2. in 5. člen ZIntPK. Glede na navedeno naj bi bila objava podatkov, kot modaliteta njihove obdelave, v skladu z določbami 75. člena ZIntPK. Zavezanec je navedel, da je podatke od UJP zahteval in pridobival za izvajanje svojih nalog, ki izhajajo zlasti iz določb 1., 2., 5., 13., 26. do 29., 35., 37. do 40. člena ZIntPK in da je imel pravno podlago za pridobivanje teh podatkov v 16. členu ZIntPK, v povezavi s 75. členom ZIntPK. Zavezanec naj bi podatke od UJP pridobival za namene opravljanja svojih zakonskih nalog, ki naj bi izhajale zlasti iz že navedenih nalog. V zvezi s postopkom sistemske preiskave, ki jo je zavezanec začel na podlagi odločitve na seji z dne 4. 3. 2015 je zavezanec v odgovoru navedel, da postopek vodijo pod številko 06219-1/2015 in da je zakonska podlaga za vodenje postopka podana v zgoraj navedenih določbah ZIntPK (kršitev določb ZIntPK glede transakcij, izvedenih na podlagi avtorskih in podjemnih pogodb). Postopek naj bi bil v fazi pridobivanja podatkov oziroma dokumentacije ter morebitnih pojasnil, z namenom, da se ugotavljanja obstoja dejanskih znakov kršitev določb ZIntPK, morebitne izdaje načelnega mnenja ali ugotovitev v konkretnem primeru. V zvezi z nalogami in zakonitimi pristojnostmi, za izvrševanje katerih naj bi bilo nujno v aplikaciji Supervizor objaviti osebne podatke posameznikov, ki so od subjektov javnega sektorja, v danem obdobju iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb prejeli izplačila v skupnem znesku nad 200.000 je zavezanec navedel, da gre za naloge, določene v 1., 2. in 5. členu ZIntPK in sicer krepitev integritete in transparentnosti delovanja javnega sektorja, omejevanje in preprečevanje korupcije, krepitev učinkovitega delovanja pravne države in preprečevanja njenega ogrožanja s koruptivnimi dejanji. V zvezi z izbiro omejitev pri objavi osebnih podatkov prejemnikov izplačil iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb (omejitev na obdobje dvanajstih let in skupni znesek nad 200.000 eurov) je zavezanec navedel, da je povprečna mesečna plača v javnem sektorju v letu 2014 znašala 1.142,34 evra in da je letno to zneslo 13.708,08 evra oziroma v 12 letih 164.496,96 evra (če se upoštevajo le podatki o povprečni plači iz leta 2014). Po mnenju zavezanca je smiselno objaviti podatke o osebah, ki so z različnimi vrstami pogodb v času 12-let zaslužile približno toliko kot bi s povprečno plačo. Za večino teh oseb naj bi veljalo, da poleg prejemkov iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb prejemajo še plačo (prav tako iz javnega sektorja). Ob teh številkah naj bi se zavezanec odločil za mejo za objavo na znesku 150.000 eurov, vendar naj bi glede na kompleksnost postopka ugotavljanja prejemnikov sredstev in omejene resurse za prvo objavo mejo postavil višje, na 200.000 eurov. Dodatni prejemki v takšnem obsegu naj bi po izkušnjah zavezanca predstavljali indikator korupcije, objava podatkov pa naj bi bila v takšnih primerih, skladno z izkušnjami zavezanca in protikorupcijskih organov drugih držav, primeren in učinkovit ukrep za preprečevanje korupcije. Po navedbah zavezanca odločitve o objavi osebnih podatkov v okviru

nadgradnje aplikacije Supervizor niso sprejeli v pisni obliki, pri tej odločitvi pa so izhajali iz svojih zakonskih nalog pa tudi iz določb ZDIJZ, zlasti 10. a člena tega zakona ter Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja. Zavezanec je IP posredoval tudi kopijo Zapisnika 6. seje senata Komisije z dne 4. 3. 2015, na kateri je bila sprejeta odločitev za uvedbo postopka ter dokument št. 06219-1/2015 z dne 2. 3. 2015, iz katerega izhaja predlog za uvedbo postopka pri zavezancu in ki je bil sprejet na navedeni seji senata zavezanca. Zavezanec je IP posredoval tudi kopije zahtev, s katerimi je od Direktorata za javno računovodstvo Ministrstva za finance (Direktorat) in od UJP zahteval pridobitev podatkov (Zahtevak – MFERAC in UJP, Podatki o finančnih transakcijah z dne 8. 11. 2010, naslovljen na Direktorat; Podrobnejša obrazložitev izpisa zaprosenih podatkov iz MFERACa z dne 29. 11. 2010, naslovljena na Direktorat; Zahtevak za posredovanje podatkov o vseh knjižbah iz sistema MFERAC z dne 30. 8. 2011, naslovljen na Direktorat).

III. Pravne podlage

V 9. členu ZVOP-1, ki določa pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov v javnem sektorju, kamor spada tudi zavezanec je določeno, da se osebni podatki v javnem sektorju lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon.

Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2; v nadaljevanju: ZIntPK), z namenom krepitve delovanja pravne države določa ukrepe in metode za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov (1. člen). 2. člen tega zakona v 7. točkah našteva, kako se uresničuje namen tega zakona. V skladu z zadnjo točko tega člena se namen ZIntPK uresničuje tudi tako, da se z ustanovitvijo in zagotavljanjem pogojev za delovanje KPK kot samostojnega in neodvisnega državnega organa za krepitev integritete in protikorupcijskega delovanja, ter določitvijo njenih nalog in pristojnosti vzpodbuja in krepi sodelovanje državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti, organizacij javnega sektorja, oseb z javnimi pooblastili, institucij civilne družbe, medijev in pravnih ter fizičnih oseb pri dvigu integritete v Republiki Sloveniji, preprečevanju korupcije in učinkovitem odzivu države proti vsem oblikam koruptivnih ravnanj.

Zavezanec je, v skladu z določbo 5. člena ZIntPK samostojen in neodvisen državni organ, ki z namenom krepitve učinkovitega delovanja pravne države in preprečevanja njenega ogrožanja s koruptivnimi dejanji v okviru in na podlagi zakonov samostojno izvršuje pristojnosti in opravlja naloge, določene v tem in v drugih zakonih.

V skladu s 1. odstavkom 16. člena ZIntPK morajo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava, zavezancu, na njegovo obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog zavezanca. Obrazložena zahteva mora vsebovati navedbo pravne podlage za pridobitev podatkov in razloge ter namen, za katerega se zahtevajo podatki.

V 75. členu ZIntPK je določeno, da se smejo podatki, ki jih zavezanec pridobi v skladu s tem zakonom in podatki, določeni v evidencah v tem zakonu, obdelovati le za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasprotja interesov, za nadzor nad premoženjem in sprejemanjem daril in za vodenje registra lobistov.

IV. Predmet (vsebina) postopka inšpekcijskega nadzora

IP je v postopku inšpekcijskega nadzora na podlagi izvedenih dejanj v postopku in v njem pridobljenih izjav in dokumentacije ugotovil, da je zavezanec na svoji spletni strani <http://supervizor.kpk-rs.si/> vzpostavil aplikacijo Supervizor, v okviru katere javno objavlja različne vrste podatkov. Ugotovljeno je bilo, da se med podatki, ki so v tej aplikaciji objavljeni, nahajajo tudi osebni podatki v smislu določb ZVOP-1 tj. podatki, ki se nanašajo na določene oziroma določljive posameznike (fizične osebe). Glede na navedbe v prijavi, ki jih je prejel se je IP v

predmetnem inšpekcijskem postopku osredotočil na obdelavo osebnih podatkov tistih posameznikov, ki so s strani subjektov javnega sektorja prejeli izplačila iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb (v nadaljevanju Prejemniki), ki jo izvaja zavezanec. V okviru inšpekcijskega postopka je IP ugotavljal zakonitost pridobivanja in nadaljnje obdelave ter pri tem predvsem objave osebnih podatkov Prejemnikov v zavezančevi aplikaciji Supervizor pa tudi ustreznost zavezančevih ukrepov za zavarovanje teh osebnih podatkov, v delu, ki se nanaša na osebe, ki pri zavezancu lahko obdelujejo predmetne osebne podatke.

V. Ugotovitve IP (ugotovljeno dejansko stanje)

V.1 Opis delovanja in načina objave osebnih podatkov prejemnikov

V postopku je bilo ugotovljeno, da se v aplikaciji Supervizor na spletni strani <http://supervizor.kpk-rs.si/> nahaja iskalnik z dvema iskalnima poljema, ki omogoča iskanje oziroma izpis transakcij po dveh iskalnih kriterijih »Plaćnik (PU)« in »Prejemnik«. Spodnji opis predstavlja delovanje nadgradnje aplikacije Supervizor ob začetku tega inšpekcijskega postopka.

Iskanje po plačniku (proračunskem uporabniku). V primeru iskanja po kriteriju »Plaćnik (PU)« je iskalnik deloval tako, da je po vpisu naziva določenega subjekta javnega sektorja v to polje, za ta subjekt (v nadaljevanju Plaćnik) prikazal Graf transakcij za obdobje od 1. 1. 2003 do dneva vpogleda v aplikacijo oziroma podatke, skupen znesek (iz)plačil v tem obdobju pa tudi seznam subjektov, ki so izplačila prejeli (npr. xy d.o.o., Janez Novak...) ali pa namen izplačil, če prejemnik ni bil naveden (npr. plače). Seznam prejemnikov izplačil je bil prikazan po znesku skupnega izplačila padajoče tj. tako, da je bil kot prvi prikazan subjekt kateremu so bila izplačana (oziroma namen, za katerega so bila namenjena) izplačila v največji skupni vrednosti, potem pa so mu, glede na višino prejetih izplačil, od višjega proti nižjemu sledili drugi subjekti (oziroma nameni). Če je bil prejemnik izplačila Prejemnik, katerega osebne podatke zavezanec objavlja, so bili na tem seznamu objavljeni naslednji njegovi osebni podatki: ime, priimek in skupni znesek izplačil pri tem izplačevalcu oziroma plačniku. Poleg seznama se je na isti spletni strani nahajal tudi tortni grafikon, ki je prikazoval odstotke, ki jih predstavljajo skupni zneski izplačil določenim subjektom (oziroma izplačila za določen namen), v skupnem znesku vseh izplačil tega subjekta v navedenem obdobju. Objavljeni Prejemniki so v ta grafikon zajeti tako, da so bili v njem navedeni njihovi ime, priimek in odstotek, ki ga skupni znesek Prejemniku izplačanih izplačil predstavlja v skupnem znesku vseh izplačil subjekta (izplačevalca) v predmetnem obdobju. Aplikacija je uporabniku nadalje omogočala, da je izbral (kliknil) vsakega prejemnika izplačila, ki se je nahajal v zgoraj navedenem seznamu prejemnikov izplačil. Po izbiri prejemnika izplačila, ki je bil Prejemnik je aplikacija prikazala graf (»Graf transakcij«), ki je prikazoval zneske izplačil iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb, ki jih je Prejemnik od danega Plaćnika prejel od 1. 1. 2003 do dneva vpogleda in sicer po mesecih tj. na način, da je bila za vsak mesec v tem obdobju razvidna skupna vsota izplačil Plaćnika (PU) Prejemniku v tem mesecu. Pod grafom se je na isti spletni strani nahajalo tudi polje s funkcijo »Prikaži mesečne vsote transakcij«, ob izbiri katere je aplikacija uporabniku prikazala vsebinsko enake podatke kot so bili prikazani v grafu »Graf transakcij« le da so podatki tukaj prikazani v obliki tabele. Poleg navedene funkcije pa se je pod grafom na isti spletni strani nahajala tudi funkcija »Prikaži podrobnosti o transakciji nad 2000 €«, ob izbiri katere je aplikacija Supervizor uporabniku za vsako izplačilo, ki je bilo objavljenemu Prejemniku izplačano v obdobju 1. 1. 2003 do dneva vpogleda in ki je presevalo znesek 2000 evrov objavila še dodatne podatke in sicer: datum transakcije, znesek transakcije in namen transakcije.

Iskanje po prejemniku. Poleg zgoraj navedenih možnosti prikaza osebnih podatkov Prejemnikov, ki so objavljeni v aplikaciji Supervizor pa je ta aplikacija omogočala tudi iskanje neposredno po objavljenih Prejemnikih, ki je bilo omogočeno tako, da je uporabnik v iskalnik na spletni strani <http://supervizor.kpk-rs.si/> v iskalno polje »Prejemnik« vpisal ime in priimek iskanega Prejemnika in izbral ukaz »Poišči transakcije«. Če je šlo za Prejemnika, ki se je po zgoraj navedenih kriterijih uvrščal med Prejemnike, katerih osebni podatki so bili v aplikaciji Supervizor javno objavljeni, potem je ta aplikacija po vnosu njegovega imena in priimka in izbire navedene funkcije zanj prikazala graf (»Graf transakcij«), ki je prikazoval mesečne vsote vseh izplačil iz naslova

avtorskih in/ali podjemnih pogodb, ki jih je ta prejel v obdobju od 1. 1. 2003 do dneva vpogleda, od kateregakoli subjekta javnega sektorja in sicer po mesecih tj. na način, da je bila za vsak mesec v tem obdobju razvidna skupna vsota izplačil javnega sektorja Prejemniku v tem mesecu. Pod grafom se je na isti spletni strani nahajala tudi navedba skupnega zneska izplačil, ki jih je izbrani Prejemnik prejel v obdobju od 1. 1. 2003 do dneva vpogleda. Pod tem zneskom pa so bili na isti spletni strani, v po višini zneska padajočem seznamu in brez omejitev navedeni tudi vsi izplačevalci javnega sektorja, od katerih je Prejemnik v navedenem obdobju prejel kakršnokoli izplačilo (ne glede na višino izplačila) iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb, pri vsakem izplačevalcu pa je bil naveden tudi skupni znesek, ki ga je Prejemnik od njega prejel v navedenem obdobju. Poleg tega seznama se je na isti spletni strani nahajal tudi poseben tortni grafikon, ki je prikazoval odstotke izplačil posameznih izplačevalcev danemu Prejemniku, v skupnem znesku prejetih izplačil v navedenem obdobju. Aplikacija je uporabniku nadalje omogočala, da je pri izbranem Prejemniku lahko izbral (kliknil) vsakega od izplačevalcev, ki se je nahajal v zgoraj navedenem seznamu. Po izbiri izplačevalca, je aplikacija prikazala graf (»Graf transakcij«), ki je prikazoval zneske izplačil iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb, ki jih je Prejemnik prejel od izbranega izplačevalca v obdobju od 1. 1. 2003 do dneva vpogleda in sicer po mesecih tj. na način, da je bila za vsak mesec v tem obdobju razvidna skupna vsota izplačil, ki jih je Prejemnik prejel od izbranega izplačevalca v tem mesecu. Pod grafom se je na isti spletni strani nahajala tudi polje s funkcijo »Prikaži mesečne vsote transakcij«, ob izbiri katere je aplikacija uporabniku prikazala vsebinsko enake podatke kot so prikazani v grafu »Graf transakcij« le da so podatki tukaj prikazani v obliki tabele oziroma seznama. Poleg navedene funkcije pa se je pod grafom na isti spletni strani nahajala tudi funkcija »Prikaži podrobnosti o transakciji nad 2000 €«, ob izbiri katere je aplikacija Supervisor uporabniku za vsako izplačilo, ki je bilo objavljenemu Prejemniku pri tem izplačevalcu izplačano v obdobju od 1. 1. 2003 do dneva vpogleda in ki je presegalo znesek 2000 eurov objavila še dodatne podatke in sicer: datum transakcije, znesek transakcije in namen transakcije.

Prikazani način delovanja aplikacije Supervisor, predstavlja način njenega delovanja, pred odpravo nepravilnosti, ki so bile zavezancu, v skladu z določbo 2. odstavka 33. člena ZIN odrejene z opozorilom na zapisnik dne 20. 5. 2015 in ki jo je slednji odpravil dne 22. 5. 2015 in pred posegom v aplikacijo Supervisor in prilagoditvijo njenega delovanja, na način o katerem je IP seznanil 28. 5. 2015. IP je dne 29. 5. 2015 vpogledal v nadgradnjo aplikacije Supervisor in ugotovil, da je zavezanec v vmesnem času vanjo posegel in jo spremenil tako, da pri objavi izplačil Prejemnikom, ne upošteva in ne objavlja več tistih njihovih izplačil, pri katerih je od dneva izvedbe izplačila pri UJP minilo več kot deset (10) let in da je skupni znesek izplačil, ki ga mora posamezni Prejemnik v desetih letih doseči, da pride do objave njegovih osebnih podatkov v aplikaciji znižal na 150.000 eurov. Aplikacija Supervisor je bila torej poleg znižanega skupnega zneska, s strani zavezanca spremenjena oziroma prilagojena tako, da dinamično prikazuje izplačila in njihov skupni znesek v desetletnem obdobju tj. da ob dodajanju novih izplačil tudi briše najstarejše, tako da objavljena izplačila Prejemnikom niso v nobenem trenutku starejša od desetih let. V ostalem delu se delovaje aplikacije Supervisor tekom postopka inšpekcijskega nadzora ni spremenilo in je enako zgoraj opisanemu.

Temu velja dodati, da je zavezanec, skladno z zavezo svojega predsednika, dano na zapisnik IP št. 0612-45/2015/7, dne 24. 3. 2015, objave osebnih podatkov Prejemnikov v predmetni aplikaciji začasno omejil tako, da v njej do izdaje te odločbe ni na novo objavil osebnih podatkov nobenega Prejemnika, katerega skupna vrednost prejetih izplačil je mejo 200.000 eurov presegla v obdobju od 24. 3. 2015 do izdaje te odločbe. Zavezanec torej Prejemnikom, katerih osebne podatke je dne 24. 3. 2015 objavil v aplikaciji Supervisor ni dodajal novih Prejemnikov, ki so mejo 200.000 eurov (oziroma po novem 150.000 eurov) prekoračili od 23. 3. 2015 naprej. Osebnih podatki prejemnikov, ki so navedeno mejo presegli pred tem datumom pa so v aplikaciji še vedno javno objavljeni, poleg tega pa zavezanec pri njih v Supervisorju upošteva in objavlja tudi izplačila, ki so jih prejeli po tem datumu.

V.2 Pridobivanje podatkov in identifikacija Prejemnikov

Zavezanec je dne 3. 5. 2011 z Upravo RS za javna plačila (UJP) sklenil Sporazum o izmenjavi podatkov o plačilnih transakcijah (v nadaljevanju Sporazum 1), ki v okviru svoje tretje točke »Plačilne transakcije v breme in

dobro podračunov PU« v 5. členu določa, da UJP mesečno pripravi podatke za vse plačilne transakcije, ki so bile izvršene v breme in dobro podračunov PU, ki so odprti v UJP. UJP, v skladu s Sporazumom 1, za posamezno plačilno transakcijo pripravi naslednje podatke: podračun/račun v breme in njegov naziv, naziv plačnika, datum in znesek in valuta transakcije, podračun/račun v dobro in njegov naziv, namen nakazila (polje je prazno, le je transakcija prejeta iz bančnega okolja) oziroma koda namena, enolični identifikator transakcije (reklamacijska številka) in šifra PU plačnika/prejemnika. Sporazum 1 določa tudi, da UJP zavezancu ne posreduje podatka o nazivu prejemnika, njegovi matični in davčni številki, če gre za fizično osebo, ki ni vpisana v PRS. V slednjem primeru morajo biti polja, v katerih se nahajajo ti podatki, ob posredovanju podatkov zavezancu, prazna. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da v kategorijo subjektov, katerih podatke o nazivu ter matični in davčni številki je bil UJP pred posredovanjem podatkov zavezancu dolžan odstraniti, spadajo tudi Prejemniki. IP je v postopku nadalje ugotovil, da je UJP na podlagi Sporazuma 1 zavezancu v letu 2011 zgoraj navedene podatke potem tudi posredoval in sicer tako, da mu je za nazaj podatke iz Sporazuma 1 posredoval od 1. 1. 2003 (s starejšimi podatki naj takrat ne bi več razpolagal), nove podatke pa mu je posredoval sproti, vsak mesec, kot je to določal Sporazum 1. Sporazum 1 je prenehal veljati dne 4. 12. 2012, ko je bil uveljavljen nov Sporazum o izmenjavi podatkov o plačilnih transakcijah, ki sta ga sklenila zavezanec in UJP (Sporazum 2). Sporazum 2 v točki »Plačilne transakcije v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov« vsebuje vsebinsko podobne določbe kot Sporazum 1, spreminja pa frekvenco posredovanja podatkov iz mesečne na dnevno, delno spreminja nabor posredovanih podatkov ter spreminja način posredovanja podatkov zavezancu, ki od sklenitve tega sporazuma poteka preko spletne aplikacije. Sporazum poleg številke in naziva računa/podračuna v breme, na novo predvideva tudi posredovanje matične in davčne številke breme, vendar pa hkrati določa, da se naziva, matične in davčne številke ne posreduje, če gre za fizično osebo. Tudi novi sporazum predvideva posredovanje računa/podračuna v dobro, vendar za razliko od Sporazuma 1 iz posredovanja izvzema naziv takega računa, če gre za fizično osebo. Prav tako tudi Sporazum 2 zahteva posredovanje podatka o namenu transakcije (brez izjem), dodatno še kodo namena, šifro prejemka in šifro izdatka. Drugi podatki o posamezni plačilni transakciji, katerih posredovanje je predvideval Sporazum 2 so, razen določenih razlik v terminologiji, vsebinsko enaki, kot tisti iz Sporazuma 1. Sporazum 2 je prenehal veljati z dnem uveljavitve novega Sporazuma o izmenjavi podatkov o plačilnih transakcijah, ki sta ga zavezanec in UJP sklenila dne 5. 1. 2015 (Sporazum 3). Sporazum 3 v relevantni točki »Plačilne transakcije v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov« vsebuje vsebinsko podobne določbe kot Sporazum 2 in zgolj pri naboru podatkov dodaja dva podatka, ki jih je UJP dodatno na novo dolžna posredovati po tem Sporazumu tj. referenca v breme in referenca v dobro. Ugotovljeno je bilo, da je zavezanec v praksi podatke od UJP pridobival v skladu z navedenimi sporazumi oziroma spremembami v dinamiki oziroma frekvenci pridobivanja podatkov, njihovem naboru in načinu njihovega posredovanja.

Ko zavezanec prejme v sporazumu navedene podatke določene od njih avtomatsko briše že ob samem uvozu (vsi podatki v zvezi z računi javnofinančnih prihodkov), druge pa nadalje obdela, tako da pobriše vse transakcije, ki niso izvedene v breme proračunskih uporabnikov ter anonimizira podatke o pokojninah, plačah, socialnih prejemkih, bolniških, porodniških itd. ter jih označi z enotno fiktivno številko in enotnim poimenovanjem. Zavezanec je do uvedbe plačilnega sistema SEPA, transakcije, ki predstavljajo izplačila iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb, identificiral na podlagi šifre prejemka, po uvedbi tega sistema pa ta izplačila ugotavlja na podlagi ujemanja kode in namena izplačila. V primeru neujemanja slednjih dveh podatkov zavezanec transakcijo ročno obdela in na podlagi drugih podatkov o transakciji ugotavlja, ali gre za tako transakcijo ali ne. Ko zavezanec pri določeni transakciji ugotovi, da gre za izplačilo po avtorski in/ali podjemni pogodbi Prejemnika ne more neposredno identificirati, saj od UJP prejme zgolj številko njegovega transakcijskega računa, ne pa tudi podatkov o njegovem imenu in priimku, davčni in/ali matični številki, itd., ki bi neposredno identificirali prejemnika. Ker pa je zavezanec pri obdelavi prejetih podatkov v praksi ugotovil, da izplačevalci pri podatku o namenu izplačila Prejemniku poleg tega podatka občasno navedejo tudi ime in priimek Prejemnika, se je odločil identifikacijo izvesti s pomočjo takih zapisov. Zavezanec je v prvi fazi izmed vseh transakcijskih računov, na katere so bila v danem obdobju izvedena izplačila iz naslova avtorskih in/ali podjemnih pogodb, izbral zgolj tiste račune, pri katerih so izplačila iz naslova avtorskih honorarjev oziroma podjemnih pogodb v skupni vrednosti presežala 200.000 evrov ter potem za vsakega od teh računov ugotavljal, ali je pri kakšnem od izplačil iz navedenega naslova, pri podatku o namenu izplačila zabeležen tudi podatek o imenu in priimku Prejemnika. Ko je pri katerem od izplačil na določen transakcijski račun, pri podatku o namenu

odkril zabeleženo tudi ime in priimek Prejemnika, je tak transakcijski račun identificiral kot transakcijski račun Prejemnika. Vsakemu od Prejemnikov, ki jih je na ta način identificiral je zavezanec dodelil posebno šifro oziroma kodo, s pomočjo katere ga mogoče povezati s posameznim izplačilom. Na opisan način je zavezanec identificiral vse Prejemnike, ki so v danem obdobju presegli navedeni znesek in katerih podatke zato objavlja v Supervizorju, razen dveh, ki pa jih je identificiral tako, da je podatek o tem, da sta imetnika dveh relevantnih transakcijskih računov, pridobil od MFERAC.

VI. Pravna podlaga za pridobivanje in nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov Prejemnikov

Iz ugotovitev inšpekcijskega postopka izhaja, da je pri zavezancu leta 2011, ko je od UJP pridobil podatke o plačilnih transakcijah v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov, s tem nastala posebna zbirka osebnih podatkov, v katero se, poleg drugih, s strani UJP dnevno posredujejo tudi osebni podatki. Taka Zbirka podatkov o plačilnih transakcijah proračunskih uporabnikov (v nadaljevanju Zbirka PTPU) ima vse elemente zbirke osebnih podatkov, kot jo opredeljuje 5. točka 6. člena ZVOP-1, saj gre za strukturiran niz podatkov, ki vsebuje večje število osebnih podatkov in je organiziran tako, da določi ali omogoči določljivost posameznika. V tej zbirki osebnih podatkov se nahajajo tudi osebni podatki posameznikov, ki so s strani subjektov javnega sektorja prejeli izplačila iz naslova avtorskih/in ali podjemnih pogodb (v nadaljevanju Prejemniki) in sicer naslednji njihovi osebni podatki: podatek o tem, od katerega subjekta so prejeli izplačilo, podatek o znesku posameznega izplačila, podatek o datumu izplačila, podatek o valuti izplačila, podatek o namenu izplačila in podatek o številki transakcijskega računa (v nadaljevanju trr). Pri tistih Prejemnikih, katerih podatki so javno objavljeni, se v tej zbirki nahaja tudi podatek o njihovem imenu in priimku ter v rubriki »davčna številka« še posebna šifra, preko katere se posamezna transakcija na aplikaciji Supervizor prikaže pri posameznem Prejemniku. Ugotovljeno je bilo, da aplikacija Supervizor kot taka ni posebna, od Zbirke PTPU ločena zbirka osebnih podatkov, ampak zgolj programski vmesnik, ki omogoča objavo določenega dela oziroma nekaterih podatkov iz te zbirke na spletu. Zavezanec torej z nadgradnjo aplikacije Supervizor ni ustvaril nove zbirke osebnih podatkov Prejemnikov in jo objavil na svoji spletni strani, ampak je nekatere osebne podatke nekaterih Prejemnikov, ki jih za namene postopka oziroma preiskave št. 06219-1/2015 obdeluje v Zbirki PTPU v tej zbirki, obdelal še za dodaten namen tj. za namen njihove javne objave v aplikaciji Supervizor. S strani zavezanca z nadgradnjo aplikacije Supervizor torej ni šlo za vzpostavitev nove zbirke osebnih podatkov Prejemnikov, ampak le za dodaten način obdelave (objavo) njihovih osebnih podatkov, v že obstoječi zbirki podatkov.

Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2; v nadaljevanju: ZIntPK), v 75. členu, ki ureja pogoje za nadaljnjo obdelavo (tudi osebnih) podatkov s katerimi razpolaga zavezanec določa, da se smejo podatki, ki jih zavezanec pridobi v skladu s tem zakonom in podatki, določeni v evidencah v tem zakonu, obdelovati le za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasprotja interesov, za nadzor nad premoženjem in sprejemanjem daril in za vodenje registra lobistov. Zavezanec torej lahko osebne podatke, ki jih je pridobil v skladu z določbami ZIntPK nadalje obdeluje za namene, ki jih taksativno določa 75. člen ZIntPK. Iz dikcije tega člena pa razvidno tudi, da obdelave ne omejuje zgolj z določitvijo dopustnih namenov, ampak določa tudi dodatno omejitvev tj. da se nadalje lahko obdelujejo samo tisti osebni podatki, ki jih je zavezanec zakonito pridobil na podlagi svojih pooblastil po ZIntPK. Iz navedenega razloga je moral IP v inšpekcijskem postopku ugotavljati tudi, ali je zavezanec osebne podatke Prejemnikov pridobil po določbah ZIntPK in ali so bili za pridobivanje teh podatkov izpolnjeni pogoji iz tega zakona.

Pridobivanje podatkov in dokumentov s strani zavezanca je urejeno v 16. členu ZIntPK, ki določa, da morajo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava, zavezancu, na njegovo obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog zavezanca. Obrazložena zahteva mora vsebovati navedbo pravne podlage za pridobitev podatkov in razloge ter namen, za katerega se zahtevajo podatki. Ker navedeni člen ZIntPK pridobivanje osebnih podatkov s strani zavezanca izrecno pogojuje z opravljanjem katere od njegovih zakonskih nalog tj. nalog za katere je pristojen po ZIntPK ali kakšnem drugem zakonu je IP zavezanca v postopku pozval,

da pojasni za opravo katerih konkretnih zakonskih nalog iz njegove pristojnosti je potreboval osebne podatke Prejemnikov, ki jih je pridobil od UJP oziroma bazo z osebni podatki vseh posameznikov, ki so od subjektov javnega sektorja od 1. 1. 2003 prejeli kakršnokoli izplačilo. Zavezanec se je v svojem dopisu z dne 13. 5. 2015 skliceval na nekatere splošne določbe ZIntPK, ki opredeljujejo vsebino samega zakona (1. člen ZIntPK), določajo načine uresničevanja namena tega zakona (2. člen ZIntPK) ali določajo položaj zavezanca (5. člen ZIntPK), ne vsebujejo pa nobenih določb, ki bi določale naloge ali pristojnosti zavezanca. Ta se je v svojem odgovoru sicer skliceval tudi na določbe ZIntPK, ki določajo njegove konkretne naloge in pristojnosti in pri tem navedel tudi nekatere postopke, ki jih je na podlagi teh svojih nalog in pristojnosti tudi vodil in/ali jih še vodi, vendar pa je iz vsebine teh postopkov jasno razvidno, da pridobitve celotne baze transakcij Prejemnikov (z vsemi zgoraj naštetimi osebni podatki), ki je predmet tega postopka, ni mogoče opravičiti s potrebami posameznega postopka. IP opozarja, da je takšno zbiranje osebni podatkov na zalogo tj. preden so ti potrebni v konkretnem postopku iz pristojnosti določenega državnega organa, v nasprotju z določbami ZVOP-1, ki določajo pravne podlage (9. člen ZVOP-1) in določbo, ki govori o strogi namenskosti pri obdelavi osebni podatkov (16. člen ZVOP-1). Tudi če državni organ vodi nek postopek ali opravlja neko zakonsko nalogo iz svoje pristojnosti (slednje ZIntPK taksativno našteva v 12. členu) lahko v okviru tega postopka oziroma naloge zbira samo tiste osebne podate, ki so, glede na vsebino konkretnega postopka/naloge, potrebni in primerni za vodenje postopka ali opravo naloge (npr. če zavezanec v nekem postopku nadzira ravnanje funkcionarjev, lahko za namen takega postopka pridobiva trr-je in preverja transakcije funkcionarjev, ne sme pa za potrebe tega postopka pridobivati in preverjati tudi trr-jev drugih posameznikov, ki niso funkcionarji).

Na podlagi navedenega je IP ugotovil, da zavezanec v postopku ni izkazal, da je leta 2011, ko je od UJP začel pridobivati osebne podatke Prejemnikov in ko je te njihove podatke prejel tudi za nazaj (od 1.1.2003), tako pridobljene podatke potreboval za opravo kakšne svoje v zakonu določene naloge, saj ni naveden nobene konkretne naloge, ki bi jo takrat izvrševal ali postopka, ki bi ga vodil in za katerega bi bilo potrebno od UJP pridobiti vse te osebne podatke Prejemnikov. Ugotovitev, da zavezanec leta 2011 pa vse do marca 2015, ko je začel sistemsko preiskavo v zvezi s Prejemniki, v kateri ugotavlja morebitne nezakonnosti in nepravilnosti pri njihovih transakcijah, za pridobivanje osebni podatkov Prejemnikov ni izpolnjeval pogojev, kot jih določa 1. odstavek 16. člena ZIntPK, pa še ne pomeni, da za pridobivanje nobenega od UJP prejetih osebni podatkov Prejemnikov ni imel pravne podlage. Vse tiste osebne podatke Prejemnikov, ki predstavljajo informacije javnega značaja bi namreč zavezanec od UJP lahko pridobil, če bi jih zahteval po določbah ZDIJZ. Razmejitev med osebni podatki Prejemnikov, ki predstavljajo informacije javnega značaja (podrobneje glej v nadaljevanju) in osebni podatki, ki take narave nimajo, je torej odločilna za razmejitev med podatki, za pridobivanje katerih je pravna podlaga med leti 2011 in 2015 obstajala in katerih ne. IP je v zvezi s tem ugotovil, da pri večini podatkov Prejemnikov, ki jih zavezanec pridobiva od UJP in ki jih je mogoče šteti za osebne podatke gre za podatke, ki so informacije javnega značaja, da pa take narave nedvomno nima številka transakcijskega računa (trr) Prejemnika. Podatek o trr bi zavezanec od UJP lahko pridobil samo ob izpolnjevanju pogojev iz zgoraj navedenega 16. člena ZIntPK, ki pa, kot navedeno do leta 2015 niso bili izpolnjeni. Na podlagi navedenega je IP ugotovil, da je zavezanec podatke o trr Prejemnikov od leta 2011 pa do trenutka, ko je začel opravljati eno od svojih konkretnih zakonitih nalog, za opravljanje katere je te podatke potreboval, od UJP pridobil in nadalje obdeloval, ne da bi za to imel pravno podlago. To pomeni, da je bila zbirka podatkov o transakcijah javnega sektorja, ki jo je na podlagi od UJP pridobljenih podatkov vzpostavil zavezanec, v delu, ki se je nanašala na podatke o trr Prejemnikov, v vmesnem obdobju, brez pravne podlage. Pri tem IP ponovno poudarja, da je za potrebe tega inšpekcijskega postopka ugotavljal zgolj zakonitost obdelave osebni podatkov Prejemnikov, ne pa tudi zakonitosti obdelave drugih osebni podatkov, ki se nahajajo v Zbirki PTPU. Ugotovljeno je bilo, da je bil za zavezanca prav podatek o trr ključen podatek, na podlagi katerega je (s pomočjo podatka o imenih in priimkih posameznikov, ki so se občasno vpisovali pri namenih transakcij) opravil identifikacijo posameznega prejemnika in da brez poznavanja tega podatka taka identifikacija posameznika, iz nabora pridobljenih podatkov, ne bi bila možna. Če bi torej UJP zavezancu posredoval vse podatke v skladu s sporazumom, razen podatka o trr, zavezanec na podlagi pridobljenih podatkov posameznega Prejemnika nikakor ne bi uspel identificirati. Poleg tega je bil prav trr tisti podatek, s pomočjo katerega je zavezanec posameznega Prejemnika povezal s posamičnim izplačilom oziroma transakcijo. Osebni podatki Prejemnikov, ki so objavljeni v aplikaciji Supervisor pa so prav podatki, do katerih je zavezanec prišel s pomočjo identifikacije posameznika, ki je bila opravljena na podlagi nezakonito pridobljenega podatka (trr) in ki je brez tega podatka (ob obstoječem naboru

podatkov) ne bi mogel izvesti. Osebnih podatkov, do katerih je zavezanec prišel z uporabo nezakonito pridobljenih osebnih podatkov pa ni mogoče šteti kot zakonito pridobljene osebne podatke.

IP je v inšpekcijskem postopku, kot rečeno ugotovil, da je bila pri zavezancu z dnem 4. 3. 2015 uvedena preiskava, v okviru katere se je ta odločil ugotavljati kršitve določb ZIntPK, pri izplačevanju honorarjev iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb. Z začetkom tega postopka je bila vzpostavljena pravna podlaga za pridobivanje (tudi osebnih) podatkov Prejemnikov s strani UJP, saj je zavezanec s tem izpolnil vse pogoje iz 16. člena ZIntPK za pridobivanje teh podatkov. Z dnem začetka navedenega postopka bi bil zavezanec od UJP upravičen zahtevati vse v sporazumu našete osebne podatke Prejemnikov, vendar pa je IP v zvezi s tem ugotovil, da UJP, v skladu z 28. členom Zakona o opravljanju plačilnih storitev za proračunske uporabnike (v nadaljevanju ZOPSPU), hrani dokumentacijo o računih deset let po zaprtju računov in dokumentacijo v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev deset let od datuma opravljene storitve. Navedeno pomeni, da bi zavezanec dne 4. 3. 2015, ko je začel navedeni postopek preiskave, od UJP dejansko lahko pridobil vse podatke o obravnavanih plačilnih storitvah Prejemnikom, ki jih je UJP na ta dan še hranila tj. podatke od 4. 3. 2005 naprej. Vzpostavitev pravne podlage za pridobivanje osebnih podatkov, do katere je prišlo, ne vzpostavlja zakonitosti pridobivanja podatka o trr v preteklosti, kljub temu pa je to dejstvo potrebno upoštevati pri odrejanju ukrepov v inšpekcijskem postopku. Iz navedenega razloga se je IP odločil, da zavezancu ne odredi prepovedi uporabe osebnih podatkov Prejemnikov iz Zbirke PTPU za namene njihove objave v aplikaciji Supervisor, v času ko ta že ima pravno podlago za razpolaganje s temi osebnimi podatki. IP bi sicer tako uporabo lahko prepovedal, vendar pa bi imelo to za posledico samo to, da bi moral zavezanec iste podatke ponovno pridobivati od UJP, kar pa bi lahko storil še istega dne, zato tak ukrep ne bi povzročil drugih posledic, kot nepotrebnih stroškov pri UJP in pri zavezancu. Pri tem je pomembno poudariti tudi, da bi zavezanec na podlagi začete preiskave lahko od UJP neposredno pridobil tudi tiste osebne podatke Prejemnikov, do katerih je v preteklosti prišel s posredno identifikacijo posameznikov preko trr-jev, s pomočjo imen in priimkov zapisanih pri nekaterih namenih izplačil (pridobil bi torej lahko trr in imena ter priimke Prejemnikov). IP je iz navedenih razlogov štel, da je bila nepravilnost, ki je bila v tem, da je zavezanec od leta 2011 do 4. 3. 2015 nezakonito pridobil in nadalje obdeloval podatke o trr Prejemnikov z uvedbo postopka odpravljena in da je zato potrebno osebne podatke Prejemnikov, ki se nanašajo na izplačila izvedena po 4. 3. 2005, šteti, kot da so bili pridobljeni 4. 3. 2015, saj so bili takrat na strani zavezanca izpolnjeni vsi pogoji za pridobitev teh podatkov Prejemnikov od UJP. Zavezanec je bil takrat upravičen do pridobivanja oziroma obdelave tistih osebnih podatkov Prejemnikov, ki bi jih za potrebe postopka lahko od UJP pridobil na dan 4. 3. 2015, kar glede na rok hrambe podatkov pri UJP pomeni, da bi zavezanec od tega organa, kot rečeno lahko pridobil podatke o predmetnih transakcijah, ki so se izvršile po dnevu 4. 3. 2005. Na podlagi tega je IP v postopku ugotovil, da zavezanec kljub uvedbi postopka, s podatki o trr Prejemnikov in podatki, do katerih je prišel z uporabo njihovih trr-jev in ki se nanašajo na izplačila, ki so bila pri UJP izvedena pred 4. 3. 2005, še vedno ne razpolaga zakonito oziroma, da tudi z uvedbo postopka dne 4. 3. 2015 obdelava teh podatkov ni postala zakonita, saj zavezanec od UJP teh podatkov dne 4. 3. 2015 ne bi mogel več pridobiti, ker ta organ takrat z njimi ni več razpolagal.

V zvezi z ukrepanjem v tem postopku, potem ko je bila ugotovljena navedena nepravilnost IP poudarja, da v postopkih inšpekcijskega nadzora, ki jih na podlagi ZInfP, ZIN ter ZVOP-1 vodijo državni nadzorniki za varstvo osebnih podatkov, ti lahko v okviru inšpekcijskega nadzora poleg ostalih vsebinskih sklopov, ki so opredeljeni v 51. členu ZVOP-1, nadzorujejo (tudi) zakonitost obdelave osebnih podatkov (1. točka 51. člena ZVOP-1). Nadzornik, ki pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi kršitev tega zakona ali drugega zakona ali predpisa, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ima skladno z 54. členom ZVOP-1 pravico takoj odrediti prepoved obdelave osebnih podatkov ter anonimiziranje, blokiranje, brisanje ali uničenje osebnih podatkov, kadar ugotovi, da se osebni podatki obdelujejo v nasprotju z določbami zakona. Navedene določbe ZVOP-1 postavljajo okvire, znotraj katerih sme državni nadzornik za varstvo osebnih podatkov ukrepati v primeru ugotovljenih nepravilnosti. Kot izhaja iz predhodnih ugotovitev, je bilo pridobivanje podatkov o številki trr Prejemnikov, ki na podlagi opredelitve iz 3. točke 6. člena ZVOP-1 predstavlja obdelavo osebnih podatkov, v nasprotju z ZVOP-1. Ker takšna ugotovitev IP temelji na predhodni ugotovitvi, da zavezanec vse do marca 2015 ni vodil nobenega postopka, katerega predmet bi bilo preverjanje skladnosti transakcij javnega sektorja iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb z določbami ZIntPK, a contrario vse od uvedbe navedenega postopka, ki ga KPK vodi pod opr. št. 06219-1/2015., podlago za pridobivanje (tudi osebnih) podatkov, ki se nanašajo na izplačila javnega

sektorja iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb, predstavlja 16. člen ZIntPK. Obdelava, ki jo predstavlja pridobivanje osebnih podatkov o Prejemnikih, ki jih KPK še vedno dnevno pridobiva od UJP na podlagi Sporazuma 3, je tako vse od uvedbe postopka št. 06219-1/2015 zakonita.

Poleg samega pridobivanja osebnih podatkov, obdelavo osebnih podatkov predstavlja tudi hramba le-teh. Državni nadzornik sme v primeru, ko ugotovi, da je zavezanec pridobil osebne podatke brez pravnega temelja, ter ko ugotovi, da te podatke zavezanec še vedno hrani in s tem obdeluje v svojih zbirkah, odrediti prepoved obdelave osebnih podatkov ter anonimiziranje, blokiranje, brisanje ali uničenje osebnih podatkov. Vendar bo pri tem ta pristojnost državnega nadzornika izključena, kadar bodo ti podatki del drugih postopkov, ki jih zavezanec vodi v okviru svojih zakonskih pooblastil in pristojnosti. V postopku je bilo ugotovljeno, da zavezanec vodi konkretne upravne postopke v okviru svojih pristojnosti, pri katerih, kot izhaja iz pojasnil zavezanca z dne 13. 5. 2015, zavezanec obdeluje tudi osebne podatke Prejemnikov. S tem, ko bi IP odredil izbris spornih podatkov iz Zbirke PTPU, ki jih zavezanec potrebuje za izvajanje svojih postopkov, bi IP zaradi zagotavljanja ustavnoskladne in zakonite obdelave osebnih podatkov posegel v te konkretne postopke, s tem pa bi IP presegel svoja zakonsko podeljena pooblastila. V konkretnem primeru bi bilo, upoštevajoč stališče Ustavnega sodišča RS, kot izhaja iz sklepa U-I-92/12 z dne 10. 10. 2013, poseganje inšpekcijskega organa v pravni postopek v posamični zadevi oziroma zakonska podlaga, ki bi to omogočala, v nasprotju z načelom samostojnosti pristojnega državnega organa pri odločanju (drugi odstavek 120. člena Ustave za upravne organe in 5. Člena ZIntPK), v nasprotju z rednim sistemom pravnih sredstev oziroma vzpostavljeno hierarhično strukturiranostjo državne oblasti (načelo večstopenjskega odločanja) in s tem v nasprotju z načeli pravne države (2. člen Ustave). Glede na navedeno, ukrep, s katerim bi IP iz Zbirke PTPU odredil izbris osebnih podatkov prejemnikov, za katerih pridobivanje zavezanec ni imel ustrezne pravne podlage (podatek o številki transakcijskega računa in podatki, ki so bili s pomočjo drugih podatkov izvedeni oziroma ugotovljeni na podlagi obdelave tega podatka in se nanašajo na izplačila Prejemnikom izvedena pred 4. 3. 2005), ni mogoč.

Ne glede na navedeno, pa bi lahko bila predmet inšpekcijskega ukrepa prepoved nadaljnje obdelave osebnih podatkov Prejemnikov o izplačilih izvedenih pred 4. 3. 2005, ki ni predmet konkretnega upravnega postopka in jo predstavlja objava osebnih podatkov v aplikaciji Supervizor oziroma obdelava spornih osebnih podatkov za te namene. Objava osebnih podatkov v Supervizorju namreč predstavlja obdelavo osebnih podatkov, pri čemer, upoštevajoč dejstvo, da je Supervizor le posebna programska rešitev, ki omogoča prikaz določenega segmenta podatkov, vključenih v zaledno zbirko – Zbirko PTPU, javna objava osebnih podatkov v Supervizorju ni niti del, niti rezultat konkretnega postopka, ki bi ga zavezanec vodil v okviru svojih pristojnosti. Z drugimi besedami navedeno pomeni, da bi IP lahko, ne da bi pri tem prekoračil svoja pooblastila ter nedopustno posegel v samostojnost zavezanca ter postopke, ki jih vodi, odredil prepoved obdelave navedenih osebnih podatkov za namene javne objave.

Zavezanec je bil dne 26. 5. 2015 na zapisnik (št. zapisnika 0612-45/2015/42) seznanjen z navedenimi nepravilnostmi in s tem, da mu bo v postopku z odločbo naložena njihova odprava na način, da mu bo IP prepovedal objavo osebnih podatkov Prejemnikov, ki se nanašajo na izplačila pri UJP izvedena pred 4. 3. 2005. V svojem odgovoru z dne 28. 5. 2015 je zavezanec navedel, da bo glede na ugotovitve inšpekcijskega nadzora v zvezi objavo osebnih podatkov Prejemnikov, ki se nanašajo na izplačila izvedena v obdobju od 1. 1. 2003 do 4. 3. 2005, popravil nadgrajeno aplikacijo Supervizor tako, da bo iz objave izločil podatke o izplačilih (transakcijah) tem posameznikov, ki so bile izvedene v navedenem obdobju. Navedel je tudi, da bo svojo zbirko transakcij, v delu, ki se nanaša na Prejemnike spremenil tako, da bo podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb za navedeno obdobje izbrisal. Poleg tega pa je v svojem odgovoru navedel tudi, da namerava, zaradi upoštevanja načela sorazmernosti mejo za objavo podatkov o prejemkih zgoraj navedenih posameznikov iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb znižati z vrednosti 200.000 EUR na 150.000 EUR. Zaradi znižanja vrednosti na 150.000 EUR pa namerava, ob upoštevanju načela sorazmernosti, nadgradnjo aplikacije Supervizor prilagoditi tako, da se pri objavi izplačil Prejemnikom, ne bodo upoštevala ter objavljala tista izplačila, pri katerih je od dneva izvedbe izplačila pri UJP minilo več kot deset (10) let.

IP si je dne 29. 5. 2015 ogledal spletne strani zavezanca in ugotovil, da je ta nadgradnjo aplikacije Supervizor že spremenil, v skladu s svojimi navedbami iz odgovora na zapisnik iz prejšnjega odstavka.

VII. Pravna podlaga za objavo osebnih podatkov Prejemnikov v aplikaciji Supervizor

VII.1. Objavljeni podatki predstavljajo informacije javnega značaja

Zavezanec je na spletni aplikaciji Supervizor objavil osebne podatke Prejemnikov in sicer njihova imena, priimke ter podrobnosti v zvezi z izplačili, ki so jih prejeli od subjektov javnega sektorja v določenem obdobju, pri čemer so v aplikaciji upoštevana in prikazana le izplačila, ki se nanašajo na delo po avtorskih in podjemnih pogodbah. Vse navedene podatke je, kot je bilo že prehodno ugotovljeno, zavezanec pridobil od UJP. Ob predhodni ugotovitvi, da ima zavezanec podlago za obdelavo vseh podatkov, ki se nanašajo na izplačila Prejemnikom, opravljena 5. 3. 2005 oziroma kasneje (tako tistih, ki so že ob pridobivanju predstavljali informacije javnega značaja, kot tudi tistih, ki to ob samem pridobivanju niso bili), v 16. členu ZIntPK, se bo v nadaljevanju IP konkretnije opredelil do vprašanja, ali objavljeni osebni podatki Prejemnikov predstavljajo prosto dostopne informacije javnega značaja.

VII.1.1. Informacije, ki se nanašajo na delovno področje organa

Zavezanec je na spletni aplikaciji Supervizor objavil osebne podatke Prejemnikov in sicer njihova imena, priimke ter podrobnosti v zvezi z izplačili, ki so jih prejeli od subjektov javnega sektorja v določenem obdobju, pri čemer so v aplikaciji upoštevana in prikazana le izplačila, ki se nanašajo na delo po avtorskih in podjemnih pogodbah. Vse navedene podatke je, kot je bilo že prehodno ugotovljeno, zavezanec pridobil od UJP. Ob predhodni ugotovitvi, da ima zavezanec podlago za obdelavo vseh podatkov, ki se nanašajo na izplačila Prejemnikom, opravljena 5. 3. 2005 oziroma kasneje (tako tistih, ki so že ob pridobivanju predstavljali informacije javnega značaja, kot tudi tistih, ki to ob samem pridobivanju niso bili), v 16. členu ZIntPK, se bo v nadaljevanju IP konkretnije opredelil do vprašanja, ali objavljeni osebni podatki Prejemnikov, predstavljajo informacije javnega značaja.

Zavezanec je kot neodvisen državni organ, po 1. členu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14 in 50/14; v nadaljevanju ZDIJZ), nedvomno zavezan za posredovanje in ponovno uporabo informacij javnega značaja. Iz 2. člena ZDIJZ izhaja, da je namen tega zakona zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Za uresničitev namena tega zakona si morajo vsi organi (tudi zavezanec, kot pravna oseba javnega prava) prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju. Ob tem definicijo informacije javnega značaja opredeljuje 4. člen ZDIJZ, ki pravi, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (v nadaljnjem besedilu: dokument), ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.

Izhajajoč iz predhodne obrazložitve, iz katere izhaja, da zavezanec v času opravljanja inšpekcijskega nadzora podatke obdeluje za namen vodenja postopka opr. št. 06219-1/2015, IP ugotavlja, da ti podatki izvirajo iz delovnega področja zavezanca. Zavezanec jih namreč obdeluje v zvezi z opravljanjem svojega dela, svojih javnopravnih nalog, podatki pa se pri njem nahajajo v obliki evidence ali drugega dokumentarnega gradiva. V konkretnem primeru so torej izpolnjeni vsi pogoji za informacije javnega značaja iz 4. člena ZDIJZ, saj je zavezanec v konkretnem primeru predmetne podatke obdeluje v okviru postopka, ki ga vodi skladno s svojimi pristojnostmi, ki jih ima na podlagi ZIntPK. Takšno stališče je tudi skladno s sodbo Vrhovnega sodišča RS I Up 122/2006 z dne 25. 4. 2007.

Sklicevanje prijavitelja na odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 021-22/2006/5 z dne 6. 7. 2006, št. 021-17/2007/37 z dne 5. 8. 2008, št. 021-37/2007/15 z dne 3. 12. 2008, št. 090-154/2011/15 z dne 13. 10. 2011 in št. 090-46/2011/13 z dne 24. 6. 2011 tako primarno ni utemeljeno, iz razloga, ker je vprašanje, ali gre za informacije, ki izvirajo iz delovnega področja organa, treba presojati z vidika delovnega področja zavezanca in ne z vidika delovnega področja subjektov, pri katerih so ti podatki nastali. Kot jasno izhaja iz 4. člena ZDIJZ, gre za informacije javnega značaja tudi v primeru, če je te informacije organ pridobil v okviru sodelovanja z drugimi

organi ali od tretjih oseb, ki sploh niso zavezanci za posredovanje informacij javnega značaja. Za pojem informacije javnega značaja tako ni relevantno, kdo je »originator« informacije (to so lahko tudi fizične osebe ali pravne osebe zasebnega prava), relevantno je le vprašanje, ali je organ, ki z zahtevanimi informacijami razpolaga, te pridobil oziroma jih obdeluje v okviru izvajanja svojih javnopravnih nalog in ali jih ima v posesti. Takšno stališče izhaja tudi iz prakse IP. V odločbi pod opr. št. 090-132/2011/12 z dne 5. 10. 2011 je IP tako zavzel stališče, da je študija o revitalizaciji in izvedljivosti podaljšanja življenjske dobe za bloka 4 in 5 v TEŠ informacija javnega značaja, ker z njo razpolaga Ministrstvo za gospodarstvo, ki jo je pridobilo v okviru izvajanja svojih javnopravnih nalog, medtem ko ista študija pri »originatorju«, Holdingu Slovenskih elektrarn, d.o.o. (dalje HSE), ni bila opredeljena kot informacija javnega značaja, ker z njo ni razpolagal oz. je v okviru izvajanja svojih nalog ni pridobil zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja (odločba IP št. 090-57/2011/2 z dne 6. 4. 2011). Podobno stališče je IP že zavzel tudi v zvezi z vprašanjem, katere informacije spadajo med informacije javnega značaja, ki jih je KPK pridobila v okviru izvajanja nalog iz svojega delovnega področja. V zadevi pod opr. št. 090-147/2014 se je IP tako postavil na stališče, da sezname letalskih vozovnic pod ugodnejšimi pogoji, oziroma po posebnih cenah in ostala dokumentacija, ki jo je KPK pridobila med nadzornim postopkom od družbe Adria Airways d.d., predstavlja informacijo javnega značaja, čeprav prosilec teh informacij neposredno od Adria Airways ne bi mogel zahtevati (dostop pa je bilo treba v konkretnem primeru zavrniti zaradi izjeme od prosto dostopnih informacij -varstva poslovne skrivnosti in osebnih podatkov).

Ne glede na pravkar navedeno, pa se IP na tem mestu posebej opredeljuje tudi do navedb, ki so bile izpostavljene v prijavi, in iz katerih izhaja, da naj bi bilo za presojo vprašanja, ali gre za informacije javnega značaja, v konkretnem primeru relevantno ravno vprašanje, ali te iste informacije zapadejo pod režim ZDIJZ tudi pri originatorju, torej pri organu, pri katerem so nastale – konkretno pri javnem zavodu. V tem smislu prijava izhaja iz predpostavke, da glede na to, da se objavljene informacije nanašajo na izdatke v zvezi z izvajanjem tržne dejavnosti javnih zavodov (konkretno posameznih fakultet oziroma univerze), te informacije ne izvirajo iz delovnega področja javnih zavodov in zato objavljeni podatki vsaj glede teh izplačil ne predstavljajo informacij javnega značaja. Po navedbah prijavitelja posledično takšna neselektivna objava vseh izplačil, ni dopustna.

V zvezi s sklicevanjem na delitev dejavnosti javnih zavodov na »tržni« del in javno službo, v povezavi z odločbami IP št. 021-22/2006/5 z dne 6. 7. 2006, št. 021-17/2007/37 z dne 5. 8. 2008 in št. 021-37/2007/15 z dne 3. 12.2008, ni mogoče mimo dejstva, da je IP, v vseh citiranih primerih, odločil, da podatki o avtorskih honorarjih za redni in izredni študij, študij na daljavo in študij v študijskih centrih, za dodiplomski in podiplomski študij, predstavljajo informacije javnega značaja v smislu 4. člena ZDIJZ in da ob tem izjema varstva osebnih podatkov glede tam obravnavanih podatkov, ni podana.

Tudi, če je delitev na dejavnost javne službe in tržno dejavnost bila relevantna v času izdaje predmetnih odločb IP (v obdobju od 2006-2008), pa je bilo takšno stališče implicitno preseženo z uveljavitvijo novele ZDIJZ-C, ki je bila sprejeta aprila 2014. Tako izhaja tudi iz mnenja Ministrstva za javno upravo št. 100-423/2015/2 z dne 26. 3. 2015, kot resornega ministrstva na področju dostopa do informacij javnega značaja, ki na podlagi 32. člena ZDIJZ podaja mnenja in svetuje zavezancem glede uporabe zakona v praksi. Ministrstvo je v predmetnem mnenju poudarilo »da je zakonodajalec z uveljavitvijo novele ZDIJZ-C predpisal javnost osnovnih podatkov iz pogodb o izdatkih tudi za poslovne subjekte pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. To pomeni, da so določeni zasebno-pravni izvajalci javnih služb oziroma nosilci javnih pooblastil, ki so pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, dolžni omogočati dostop do osnovnih podatkov o izplačilih fizičnim ali pravnim osebam (komu, koliko, iz katerega naslova). Gre za absolutno javne podatke iz prvega odstavka 6.a člena ZDIJZ. Enaka zaveza, na podlagi 2. alineje drugega odstavka 1.a člena ZDIJZ, obstaja za druge osebe zasebnega prava, kjer je vsaj eden od ustanoviteljev oseba javnega prava (npr. Univerza Emuni, kjer je soustanovitelj Univerza v Mariboru). Zakonodajalec je izhajal iz namena, da se takšna mera transparentnosti, ki je že uveljavljena v ožjem javnem sektorju, razširi še na širši javni sektor. Za omenjene dodatne zavezance, med katere uvrščamo tudi vsa podjetja, ki so v 100 odstotni lasti države ali samoupravnih lokalnih skupnosti (poleg javnih podjetij in javnih gospodarskih zavodov) velja določba 4. odstavka 10.a člena, ki nalaga obveznost javne objave (preko spleta) informacij javnega značaja o transakcijah, opravljenih s strani registriranih zavezancev, ki se nanašajo na izdatke. Dodatno veljajo zanje tudi določila 11. in 12. odstavka 10.a člena, ki nalaga subjektom objavo podatkov o sklenjenih donatorskih, sponzorskih, svetovalnih, avtorskih in drugih intelektualnih storitvah, v roku 5 dni od

sklenitve posla.« Po mnenju ministrstva »bi bilo v skladu z navedenim diametralno nasprotno s cilji in načeli ZDIJZ oziroma povsem nesistemsko razmišljanje, po katerem bi se od univerz, ki predstavljajo javne zavode, zahtevala manjša mera transparentnosti, kot se zahteva od zasebnih univerz oziroma gospodarskih družb pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava.«

Da gre pri podatkih o izplačilih organov iz 1. člena ZDIJZ za informacije javnega značaja, tudi jasno izhaja iz 4. odstavka 10. a člena ZDIJZ, ki pravi, da organ, pristojen za javna plačila (UJP), posreduje v svetovni splet informacije javnega značaja o transakcijah, opravljenih s strani registriranih zavezancev iz prvega odstavka tega člena in preostalih registriranih zavezancev po 1. členu tega zakona (kamor spadajo tudi javni zavodi!), z izjemo tistih, ki so zavezani kot nosilci javnih pooblastil ali izvajalci javnih služb, če ne gre hkrati za registrirane zavezance iz prvega odstavka tega člena. Na podlagi navedene določbe so od sredine oktobra 2014 na spletni strani Uprave RS za javna plačila, <http://www.ujp.gov.si/dokumenti/dokument.asp?id=472>, razvidne vse transakcije zavezancev iz 1. člena ZDIJZ, pri čemer ni delitve na transakcije, ki izvirajo iz javne službe in tiste, ki izvirajo iz tržne dejavnosti, ampak so objavljene vse transakcije in posledično vse transakcije predstavljajo informacije javnega značaja. Določba četrtega odstavka 10.a člena ZDIJZ namreč ne ločuje transakcij, izplačanih v breme proračunskih sredstev od tistih, ki so izplačane iz drugih sredstev javnih zavodov.

Upošteva se navedeno, lahko zaključimo, da od uveljavitve novele ZDIJZ-C, tudi pri javnih zavodih razlikovanje med proračunskimi in tržnimi sredstvi ni več relevantno in da gre pri vseh podatkih za informacije javnega značaja v smislu 4. člena ZDIJZ.

Vse predhodne ugotovitve tako vodijo do nadaljnjega zaključka, da so vsi podatki, ki se nanašajo na izplačila organov javnega sektorja Prejemnikom iz naslova avtorskih oziroma podjemih pogodb informacije javnega značaja, saj jih v prvi vrsti v okviru svojih pristojnosti v konkretnem postopku obdeluje zavezanec in se v tem smislu nanašajo na delovno področje zavezanca, poleg tega pa so to informacije, ki se nanašajo na delovno področje posameznega izplačevalca - organa javnega sektorja in imajo takšno naravo tudi pri samem organu javnega sektorja, ki je posamezna izplačila opravil.

VII.1.2. Izjema varstva osebnih podatkov

Ob ugotovitvi, da gre pri podatkih, ki so predmet presoje, za informacije javnega značaja, je treba nadalje presoditi, ali je podana izjema po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki kot izjemo od prosto dostopnih informacij javnega značaja določa osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov in tako napoti na uporabo ZVOP-1. Upošteva se definicijo osebnega podatka iz 6. člena ZVOP-1, so podatki o izplačilih avtorskih honorarjev fizičnim osebam nedvomno osebni podatki. Ker razkritje osebnega podatka javnosti predstavlja vrsto obdelave osebnih podatkov, je za presojo dopustnosti razkritja treba upoštevati splošne podlage za obdelavo osebnih podatkov, opredeljene v 8. in 9. členu (javni sektor) ZVOP-1. Iz navedenih členov kot splošno pravilo izhaja, da je obdelava osebnih podatkov dopustna, če tako določa zakon ali če je za to podana privolitev posameznika.

Kot prvi argument, ki ga je mogoče izpostaviti v prid stališču, da podatek o imenu in priimku prejemnika ter z njim povezani nekateri podatki o izplačilu na podlagi avtorske oziroma podjemne pogodbe predstavljajo prosto dostopno informacijo javnega značaja, je sistematična razlaga določb novele ZDIJZ-C. Z uveljavitvijo navedene novele se po 1. odstavku 6.a člena ZDIJZ zvezi z informacijami javnega značaja poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava (gospodarskih družb in drugih pravnih oseb zasebnega prava), ki izvajajo pretežno oz. izključno tržno dejavnost, zahteva, da ti zavezanci omogočijo dostop do osnovnih podatkov o sklenjenih pravnih poslih iz 1. alineje 1. odstavka 4.a člena ZDIJZ (gre med drugim tudi za podatke o sponzorskih, donatorskih in avtorskih pogodbah in pogodbah, s katerimi se dosega enak učinek). Pri tem pa ZDIJZ v 1. odstavku 6.a člena taksativno našteva podatke, ki v tem smislu predstavljajo absolutno javne podatke (t.j. podatke, katerih razkritje je dopustno ne glede na izjeme, opredeljene v 1. odstavku 6. člena ZDIJZ, med katere sodi tudi izjema varstva osebnih podatkov). Ti podatki so:

- podatek o vrsti posla;

- pogodbenem partnerju, in sicer za pravno osebo: naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun pravne osebe ter za fizično osebo: osebno ime in kraj bivanja,
- pogodbeni vrednosti in višini posameznih izplačil,
- datumu in trajanju posla in
- enakih podatkih iz aneksa k pogodbi.

Ob dejstvu, da prosto dostopne informacije javnega značaja predstavljajo tudi podatki o imenu in priimku (celo kraju prebivanja) prejemnikov honorarjev ter pogodbeni vrednosti in v tem smislu tudi višini posameznih izplačil na podlagi avtorskih in podjemnih pogodb pri subjektih pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, ki so gospodarske družbe in ki izvajajo izključno oz. pretežno tržno dejavnost (sem npr. spadajo družbe kot NLB, d.d., NKBM, Zavarovalnica Triglav, Javno podjetje Energetika Ljubljana,...), bi bilo povsem nesistemske in v nasprotju z namenom ZDIJZ (2. člen) zavzeti stališče, da ti podatki pri javnih zavodih (katerih namen ustanovitve je izvajanje nepridobitne dejavnosti) ali pri katerem drugem zavezancu iz 1. člena ZDIJZ, predstavljajo izjemo od dostopa do informacij javnega značaja. Zakonodajalec je pri noveli ZDIJZ-C namreč izhajal iz predpostavke, da so podatki o izplačilih zavezancev iz 1. člena ZDIJZ (kamor spadajo tudi javni zavodi) že v najširši možni meri javno odstopni, na podlagi 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ (tako izhaja tudi iz prej citiranega mnenja Ministrstva za javno upravo).

Poleg pravkar povzetega stališča, ki podatke o Prejemnikih honorarjev uvrščajo med prosto dostopne informacije javnega značaja že ob analogni uporabi 1. odstavka 6.a člena ZDIJZ, pa IP ugotavlja, da so v konkretnem primeru izpolnjeni tudi pogoji, določeni v tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ, na podlagi katerih je dopustno razkritje (nekaterih) osebnih podatkov o Prejemnikih.

Že iz določbe 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ namreč izhaja, da ni izključeno, da je razkritje informacije javnega značaja, ki sicer predstavlja varovan osebni podatek v določenih primerih vendarle dopustna. Tako bo na primer že skladno s 1. alinejo 3. odstavka 6. člena ZDIJZ, dopustno razkriti informacije javnega značaja, ki predstavljajo osebni podatek, če gre hkrati za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Iz določbe 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ namreč izhaja, da se, ne glede na morebitne izjeme (tudi izjemo varstva osebnih podatkov!) dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.

Glede na to, da se predmetna izjema od izjem nanaša na podatke o porabi javnih sredstev, ZDIJZ pa ne vsebuje definicije javnih sredstev, se je IP pri opredelitvi pojma javnih sredstev oprl na določbe Zakona o računskem sodišču (Ur. l. RS, št. 11/2001, s spremembami, v nadaljevanju ZRacS-1). ZRacS-1 namreč v 1. odstavku 20. člena določa, da Računsko sodišče revidira poslovanje uporabnikov javnih sredstev, iz 5. odstavka istega člena, ki določa, kdo so uporabniki javnih sredstev po ZRacS-1, pa je moč razbrati, katera sredstva predstavljajo javna sredstva. V 5. odstavku 20. člena ZRacS-1 je določeno, da je po ZRacS-1 uporabnik javnih sredstev:

- pravna oseba javnega prava ali njena enota;
- pravna oseba zasebnega prava, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega:
 - da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti;
 - da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije;
 - da je gospodarska družba, banka ali zavarovalnica, v kateri imata država in lokalna skupnost večinski delež;
- da je fizična oseba, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega:
 - da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti;
 - da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije.

Iz navedene določbe ZRacS-1 izhaja, da spada med uporabnike javnih sredstev vsaka oseba (pravna ali fizična), če izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije. Iz določbe 5. odstavka 20. člena ZRacS-1 izhaja logičen sklep, da pojem javnih sredstev ne zajema zgolj proračunskih sredstev, pač pa tudi sredstva, ki jih izvajalec javne službe za izvajanje javne službe pridobi iz drugih virov. Do istega zaključka pridemo tako z jezikovno razlago, kot tudi z logično razlago (argumentum a contrario) 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ. Zakonodajalec je namreč zapisal, da se dostop do informacije dovoli, če gre za porabo javnih sredstev in ne, da se dostop dovoli, če gre (zgolj) za porabo proračunskih sredstev. Če bi zakonodajalec želel določiti dostop zgolj do tistih informacij, ki so vezana na porabo proračunskih sredstev, bi to nedvomno izrecno zapisal, a tega ni storil. Zaradi tega je treba pojem javne porabe iz 1. alineje 3. odstavka 6. člena razumeti širše, in sicer v smislu definicije, ki izhaja iz zgoraj citirane določbe 5. odstavka 20. člena ZRacS-1. Četudi v primeru izplačil avtorskih honorarjev ne gre za neposredno, niti za posredno porabo proračunskih sredstev, pa nedvomno gre za porabo javnih sredstev. Takšno stališče izhaja tudi iz odločbe Ustavnega sodišča RS št. U-I-272/97 z dne 23. 11. 2000, v skladu s katero so s sredstvi javnih financ mišljena, v primeru javnih zavodov, vsa sredstva, ki jih ti zavodi pridobivajo na katerega od načinov, uzakonjenih v prvem odstavku 48. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/1991, s spremembami in dopolnitvami, dalje ZZ), torej iz sredstev ustanovitelja, s plačili za storitve, s prodajo blaga in storitev na trgu in iz drugih virov na način in pod pogoji, določenimi z zakonom in aktom o ustanovitvi. Pri vseh tovrstnih sredstvih (torej tudi pri sredstvih, pridobljenih na trgu) gre torej za podatke o porabi javnih sredstev. Drži, da se predmetna odločba Ustavnega sodišča RS nanaša na vprašanje pristojnosti Računskega sodišča, vendar jasno podaja način razumevanja pojma »javnih sredstev«, na katera je ta pristojnost vezana.

Da pojem »poraba javnih sredstev« zajema tudi porabo prihodkov iz opravljanja tržne dejavnosti javnih zavodov, pa izhaja tudi iz prakse IP. Ta je v zadevi pod opr. št. 090-109/2010/4 z dne 23. 6. 2010, ki se je nanašala na Javni zavod Lekarna Ljubljana, zavzel stališče, da so tudi izplačila iz opravljanja tržne dejavnosti podatki o porabi javnih sredstev in da gre, na podlagi 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ, za osebne podatke, katerih razkritje je dopustno na podlagi 3. odstavka 6. člena ZDIJZ. Takšno stališče je, s sodbo št. IU 1003/2010-43 z dne 30. 3. 2011 potrdilo najprej Upravno sodišče RS, potem pa, s sklepom št. X Ips 187/2011, še Vrhovno sodišče RS. V citirani sodbi je Upravno sodišče RS ob tem navedlo, da »ni relevantno sklicevanje tožeče stranke (Javnega zavoda Lekarna Ljubljana), da uporabnik proračuna v letnem poročilu posebej prikazuje sredstva in vire financiranja za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ter iz naslova nejavnih prihodkov iz izvajanja javne službe.«.

Pri podatku o prejemnikih avtorskih honorarjev iz sredstev državnih organov, organov lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih skladov, drugih oseb javnega prava, nosilcev javnih pooblastil ter izvajalcev javnih služb, gre tako za podatke o porabi javnih sredstev, kar pomeni, da so podatki, ki se nanašajo na Prejemnike v delu, ki zajemajo ime, priimek, namen, višino ter datum izplačila, tudi skladno z določbo 3. odstavka 6. člena ZDIJZ prosto dostopne informacije javnega značaja.

VII.2. Dopustnost objave osebnih podatkov Prejemnikov v nadgradnji aplikacije Supervizor

Kljub temu, da, kot izhaja iz zgornje obrazložitve prav vsi podatki o Prejemnikih, objavljeni na Supervizorju predstavljajo prosto dostopne informacije javnega značaja, pa IP poudarja, da to dejstvo sicer nedvomno pomeni, da je stopnja varstva teh osebnih podatkov občutno zmanjšana, kljub temu pa ti podatki še vedno ohranjajo naravo osebnih podatkov in jih zato ni mogoče neselektivno in brez omejitev podvreči kakršnikoli obdelavi ali obdelavi za kakršenkoli namen. V nadaljevanju se je tako IP opredelil do dopustnosti objave osebnih podatkov na način, kakršen izhaja iz V.1 točke obrazložitve tega sklepa.

IP najprej ugotavlja, da je zavezanec tekom inšpekcijskega postopka sam posegel v Supervizor in nadgradnjo te aplikacije spremenil tako, da pri objavi izplačil Prejemnikom, ne upošteva in ne objavlja več tistih njihovih izplačil, pri katerih je od dneva izvedbe izplačila pri UJP minilo več kot deset (10) let. Glede na omejitve roka objave izplačil na deset let je zavezanec znižal tudi skupni znesek izplačil, ki ga mora posamezni Prejemnik v

desetih letih doseči, da pride do objave njegovih osebnih podatkov v aplikaciji. Glede na navedeno je IP obstoj pravne podlage za objavo osebnih podatkov Prejemnikov ugotavljal glede na tako, novo nastalo dejansko stanje.

Zavezanec torej kot upravljavec razpolaga z Zbirko PTPU, ki jo je vzpostavil na podlagi podatkov, ki jih je pridobil in jih še pridobiva od UJP in ki med drugim vsebuje tudi osebne podatke Prejemnikov. V času poteka predmetnega inšpekcijskega postopka zavezanec osebne podatke Prejemnikov, ki se nahajajo v tej zbirki pridobiva in obdeluje za potrebe postopka preiskave, ki ga vodi pod opr. št. 06219-1/2015. Ta postopek je torej tista zakonska naloga iz 16. člena ZIntPK, za opravljanje katere je zavezanec te podatke lahko pridobil od UJP in jih v skladu s tem namenom lahko tudi nadalje obdeluje. Temu osnovnemu namenu pa ZIntPK v svojem 75. členu dodaja še nekaj drugih namenov, za katere lahko zavezanec obdeluje (uporabi) osebne podatke, ki jih je pridobil v skladu s tem zakonom. Navedeni člen tako določa, da se tako pridobljeni podatki lahko obdelujejo za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasprotja interesov, za nadzor nad premoženjem in sprejemanjem daril in za vodenje registra lobistov. Med nameni, ki jih ZIntPK izrecno in taksativno našteva kot dopustne namene nadaljnje obdelave osebnih podatkov iz zbirk zavezanca je tudi namen zagotavljanja transparentnosti delovanja javnega sektorja, na katerega se je kot na namen objave osebnih podatkov Prejemnikov v nadgradnji aplikacije Supervizor, zavezanec v svojih izjavah v postopku tudi ves čas skliceval. Navedeni namen je poleg tega razviden tudi iz njegovih predhodnih javnih izjav, zapisov na njegovi spletni strani in pridobljene dokumentacije. Določba 75. člena ZIntPK sicer izrecno ne uporablja termina »osebni podatki« ampak govori le o »podatki«, vendar s svojo dikcijo »podatki, pridobljeni v skladu s tem zakonom« jasno napotuje na 16. člen ZIntPK, v katerem pa so med podatki, ki jih zavezanec lahko pridobiva izrecno navedeni tudi osebni podatki, tako da ne more biti dvoma, da se določbe 75. člena ZIntPK nanašajo tudi na obdelavo osebnih podatkov. Iz dikcije 75. člena je nadalje razvidno, da določa tako podatke, ki se lahko nadalje obdelujejo (podatki, ki so pridobljeni v skladu z ZIntPK), kakor tudi namene, za katere jih je dopustno na ta način obdelovati, ne določa pa vrste obdelav, ki jih zavezanec s temi podatki za te namene lahko izvaja. To pomeni, da mora zavezanec pri vsaki nadaljnji obdelavi osebnih podatkov, ki jo izvede na podlagi tega člena, upoštevati načelo sorazmernosti iz 3. člena ZVOP-1, ki predstavlja eno temeljnih načel varstva osebnih podatkov pa tudi splošno načelo sorazmernosti. Omenjeni 3. člen ZVOP-1 določa, da morajo biti osebni podatki, ki se obdelujejo ustrezni in po obsegu primerni glede na namene, za katere se zbirajo in nadalje obdelujejo. Ker gre pri objavi osebnih podatkov Prejemnikov v Supervizorju, brez dvoma za obdelavo osebnih podatkov, kot jo definira 3. točka 6. člena ZVOP-1 je moral IP v tem postopku ugotoviti, ali je taka objava, glede na navedene zakonske določbe, zakonita. Ugotoviti je moral, ali objava osebnih podatkov Prejemnikov v nadgradnji aplikacije Supervizor na zgoraj opisan način, predstavlja nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov teh posameznikov iz zavezančeve Zbirke PTPU za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, kot jo dovoljuje 75. člen ZIntPK in ali je taka obdelava v skladu z načelom sorazmernosti po ZVOP-1 in splošnim načelom sorazmernosti.

V zvezi s tem IP najprej ugotavlja, da javna objava podatkov o plačilnih transakcijah proračunskih uporabnikov oziroma javnega sektorja, brez dvoma lahko v znatni meri pripomore k zagotavljanju transparentnosti delovanja javnega sektorja. S proaktivno javno objavo (tudi osebnih) podatkov je torej zakoniti cilj mogoče doseči, kar pomeni, da tako javno objavo lahko štejemo, kot primeren ukrep za doseg tega cilja. To izhaja tudi iz Sodbe sodišča Evropske unije – SEU (veliki senat) z dne 9. 11. 2010 v združenih zadevah Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09) in Hertmut Eifert (C-93/09) proti Land Hessen (v nadaljevanju Sodba), v 75 točki katere je sodišče zapisalo: »Ni sporno, da je z internetno objavo poimenskih podatkov, ki se nanašajo na zadevne upravičence in na zneske, ki jih ti prejmejo iz EKJS in EKSRP, mogoče povečati preglednost uporabe zadevnih kmetijskih sredstev. Z dajanjem teh podatkov na voljo državljanom se poveča nadzor javnosti nad porabo zadevnih sredstev in to prispeva k optimalni uporabi javnih sredstev«. Ugotovitev, da je uporabljeno sredstvo (objava podatkov) učinkovito za doseg zakonitega cilja (transparentnost delovanja javnega sektorja) pa v obravnavanem primeru še ni zadosten pogoj za zakonitost predmetne objave, saj je pri objavi osebnih podatkov potrebno upoštevati, da ta predstavlja poseg v pravico do varstva osebnih podatkov, zato je bilo potrebno ugotoviti tudi, ali je zavezanec pri svojem ravnanju upošteval načelo sorazmernosti.

Pri presoji, kakšen poseg v navedeno pravico je v konkretnem primeru še dopusten je najprej potrebno upoštevati naravo objavljenih podatkov. V zvezi s tem je bistvena ugotovitev, da vsi objavljeni osebni podatki Prejemnikov, predstavljajo informacije javnega značaja (glej obrazložitev zgoraj) in kot taki prosto dostopni pravnim in fizičnim osebam (5. člen ZDIJZ). To pomeni, da gre za objavo tistih osebnih podatkov Prejemnikov, za katere je že zakonodajalec ocenil, da v primerjavi z drugimi osebnimi podatki posameznika, uživajo znatno zmanjšano stopnjo varovanja. Zakonodajalec je s tem opredelil tiste dele informacijske zasebnosti posameznika, glede katerih mora ta trpeti določene posege zaradi varstva pravic drugih in varstva javnega interesa. Zakoniti cilj oziroma namen, zaradi katerega ZDIJZ dopušča tudi posege v varstvo osebnih podatkov je opredeljen v 2. členu tega zakona, ki določa, da je namen zakona zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Iz vsebine te določbe je razvidno, da je namen ZDIJZ (zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov) praktično identičen relevantnemu namenu, zaradi katerega 75. člen ZIntPK zavezancu dovoljuje nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov (zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja). Da gre pri vseh objavljenih podatkih Prejemnikov za informacije javnega značaja je vsekakor odločilen kriterij pri presoji zakonitosti objave teh podatkov v Supervizorju, vendar pa taka narava tega podatka, še ne pomeni, da podatek absolutno ni več varovan. Čeprav je stopnja varstva osebnega podatka, ki je hkrati tudi informacija javnega značaja s tem občutno zmanjšana pa ohranja naravo osebnega podatka in ga zato ni mogoče neselektivno in brez omejitev podvreči kakršnikoli obdelavi ali obdelavi za kakršenkoli namen. V obravnavanem primeru 75. člen ZIntPK, ki daje pravno podlago za nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov Prejemnikov, s strani zavezanca možnih obdelav ne konkretizira in izrecno ne določa, da zavezanec osebne podatke lahko tudi objavi, vendar pa hkrati objave teh podatkov z ničemer ne izvzema iz kroga dopustnih obdelav teh podatkov.

Ker javna objava osebnih podatkov na spletu predstavlja enega invazivnejših posegov v informacijsko zasebnost posameznika je IP ocenil, da zgolj dejstvo, da objavljeni podatki predstavljajo informacije javnega značaja, še ne zadošča za zakonitost neselektivne objave teh podatkov, zato je IP v postopku ugotavljal ali je zavezanec pri obdelavi osebnih podatkov po 75. členu ZIntPK upošteval tudi splošno načelo sorazmernosti. Ugotavljal je torej ali je zavezanec pri vzpostavitvi nadgradnje aplikacije Supervizor vzpostavil ustrezno ravnotežje med pravico do varstva osebnih podatkov Prejemnikov in zagotavljanjem transparentnosti delovanja javnega sektorja, kot zakonitim namenom iz navedenega člena ZIntPK. IP je v zvezi s tem ugotovil, da zavezanec v tej aplikaciji ni neselektivno objavil osebnih podatkov Prejemnikov, ampak je vzpostavil več kriterijev, ki omejujejo objavo in s tem poseg v pravico. Kot je že bilo navedeno je zavezanec v aplikaciji objavil zgolj osebne podatke Prejemnikov, ki so hkrati tudi informacije javnega značaja. Poleg tega je nabor objavljenih podatkov omejil na podatke, ki se neposredno nanašajo na relevantna izplačila Prejemnikom in razen imena in priimka ni objavil drugih identifikacijskih podatkov Prejemnika. Zavezanec je poleg tega objavo in upoštevanje transakcij omejil tudi glede na njihovo starost, saj je objavljane in upoštevanje omejil na izplačila Prejemnikom, ki na dan objave niso starejša od desetih let. Zelo pomembna omejitev, ki jo je pri objavi osebnih podatkov Prejemnikov uporabil zavezanec je tudi omejitev objave na tiste Prejemnike, ki so v obdobju desetih let prejeli izplačila, ki presegajo znesek 150.000 evrov. Slednja omejitev je zlasti pomembna in znatno pripomore k vzpostavitvi sorazmernosti rešitve, saj je pri Prejemnikih z višjimi zneski izplačil ustrezneje terjati tudi večjo transparentnost, poleg tega pa zaradi uporabe tega kriterija Supervizor objavlja zgolj dober odstotek Prejemnikov, ki se nahajajo v Zbirki PTPU. Poleg tega je IP sledil tudi navedbam zavezanca v zvezi z povprečno plačo v javnem sektorju, ki je v letu 2014 na mesečni ravni znašala 1.142,34 na letni pa 13.708 evra, na desetletni pa 137.080 evra, kar pa še vedno predstavlja znesek, ki je nižji od zneska, nad katerim zavezanec Prejemnike javno objavi v nadgradnji aplikacije Supervizor.

V zvezi s tem IP opozarja na Sodbo, na katero se je v prijavi skliceval že prijavitelj in poudarja, da sodišče s to sodbo ni zavrnilo javne objave osebnih podatkov kot take, ampak neselektivno objavo takih podatkov, brez omejitvenih kriterijev, s katerimi bi se uravnotežil poseg v pravice z uresničitvijo legitimnih ciljev. Pri tem je zanimivo, da je sodišče, kot take omejitvene kriterije, ki bi jih bilo potrebno uporabiti, navedlo podobne kriterije, kot jih je pri objavi osebnih podatkov v Supervizorju uporabil zavezanec (razlikovanje glede na čas prejemanja sredstev, pogostost ali vrsto in višino prejetih sredstev). Iz 89 točke Sodbe izhaja, da je sodišče člen ene uredbe in drugo uredbo spoznalo za neveljavne, ker so določali »obveznost objave osebnih podatkov vseh upravičencev, ne da bi se ob tem opravilo razlikovanje glede na ustrezna merila, kot so obdobja, v katerih so

prejemali sredstva, pogostost ali vrsta in višina sredstev«, kar pomeni, da je bila sporna prav neselektivnost objave osebnih podatkov in pomanjkanje ustreznih meril, ki bi objavo ustrezno omejila. V nasprotju s tem je zavezanec, kot prikazano določil in uporabil več meril (podobnih kot jih priporoča sodišče), s katerimi je omejil objavo in s tem poseg v pravice. Leta 2013 je bila sprejeta nova Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike, ki v svojem 111. členu, ki ureja objavo upravičencev določa, da države članice zagotovijo letno naknadno objavo upravičencev Skladov. V objavi se, če je upravičenec fizična oseba navede: ime in priimek upravičenca, občino, v kateri upravičenec prebiva in poštno številko, zneske plačila za vsak ukrep, financiran iz sredstev Skladov, ki jih je posamezen upravičenec prejel v zadevnem proračunskem letu, vrsto in opis ukrepov, financiranih iz sredstev Skladov, in v okviru katerih je bilo plačilo odobreno. Navedene informacije so dostopne na eni spletni strani za vsako državo članico. Dostopne so dve leti od datuma prve objave. V 112. členu, ki ureja prag za objavo podatkov je določeno, da države članice, ki vzpostavijo shemo za male kmete ne objavijo imena upravičenca, kadar je znesek pomoči, ki ga je prejel upravičenec v enem letu, enak ali manjši od zneska, ki ga je določila država članica v skladu z relevantno uredbo. Države članice, ki ne vzpostavijo sheme za male kmete, ne objavijo imena upravičenca, kadar je znesek pomoči, ki ga je prejel upravičenec v enem letu, enak ali manjši od 1 250 EUR. Tudi primerjava navedenih meril iz Uredbe (EU) št. 1306/2013 kaže na sorazmernost in ustreznost meril, ki jih je v zvezi z objavo osebnih podatkov Prejemnikov v Supervizorju uporabil zavezanec.

IP je ocenil, da so navedene omejitve, ki jih je v zvezi z objavo osebnih podatkov Prejemnikov v nadgradnji aplikacije Supervizor vzpostavil zavezanec ustrezne in da ob njihovi kumulativni uporabi zagotavljajo ustrezno sorazmernost in uravnoteženost varstva osebnih podatkov in zagotavljanja transparentnosti delovanja javnega sektorja. Ob tem IP opozarja, da je bila sorazmernost in posledična zakonitost objave osebnih podatkov Prejemnikov v Supervizorju ugotovljena glede na dejansko stanje, kot je obstajalo ob zaključku tega inšpekcijskega postopka in da bi vsaka sprememba zgoraj navedenih kriterijev oziroma meril, ki jih zavezanec upošteva pri objavi terjala presojo ali je tudi novo dejansko stanje, do katerega bi prišlo zaradi spremembe enega ali večih meril še vedno zakonito tj. ali je objava osebnih podatkov še vedno sorazmerna in kot taka skladna z določbo 75. člena ZIntPK. Tako presojo mora v prvi vrsti opraviti zavezanec, pri tem pa upoštevati vse relevantne okoliščine. Nadzor nad pravilnostjo zavezančeve presoje pa bi IP izvajal naknadno, v novem postopku inšpekcijskega nadzora, ki bi ga uvedel po spremembi dejanskega stanja, ki bi nastala zaradi spremembe meril in kriterijev.

Na podlagi vsega zgoraj navedenega je IP zaključil, da ZVOP-1 v 9. členu določa, da se osebni podatki v javnem sektorju, kamor spada tudi zavezanec lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo določa zakon. V postopku je bilo ugotovljeno, da določba 16. člena ZIntPK daje zavezancu zakonsko podlago, da lahko osebne podatke, ki jih potrebuje za opravljanje svojih zakonskih nalog, pridobiva od subjektov, ki jih ta člen določa. Zakonsko podlago za nadaljnjo obdelavo tako pridobljenih podatkov pa ima zavezanec v 75. členu ZIntPK, ki kot enega od dopustnih namenov nadaljnje obdelave osebnih podatkov določa tudi zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja. V zvezi s tem je IP ugotovil, da navedeni člen zavezancu daje zakonsko podlago, ki jo zahteva 1. odstavek 9. člena ZVOP-1, tudi za javno objavo teh podatkov, vendar pa ga s tem, ko osebne podatke in vrste obdelav določa na splošno, hkrati sili, da predhodno ugotovi, ali je javna objava za doseg namena ustrezna in primerna. Če je odgovor na to vprašanje pozitiven mora nadalje ugotoviti tudi, ali je poseg v pravico do varstva osebnih podatkov, ki ga pomeni konkretna objava, glede na vse okoliščine primera sorazmeren v razmerju do doseganja zasledovane. V primeru, da bi bil tak poseg nesorazmeren mora izvesti določene ukrepe in omejitve obdelave (objave), s katerimi oba interesa uravnoteži. IP je v obravnavanem primeru ugotovil, da zavezanec za objavo obravnavanih osebnih podatkov na zgoraj navedeni način ima pravno podlago v 75. členu ZIntPK, saj iz zgornjih delov obrazložitve izhaja, da je in na kakšen način je pri tem ravnal v skladu z načelom sorazmernosti.

VIII. Zavarovanje osebnih podatkov (pooblašcene osebe za obdelavo osebnih podatkov)

IP je preučil zgoraj navedeno dokumentacijo, ki mu jo je v zvezi z osebami, ki so pri njem pooblaščen za dostopanje in za obdelavo osebnih podatkov v Zbirki PTPU posredoval zavezanec in ugotovil, da je zaposleni ____ v teh dokumentih ustrezno pooblaščen za obdelavo osebnih podatkov v tej zbirki. V zvezi z drugo osebo, ki pri zavezancu lahko dostopa do te zbirke in v njej obdeluje osebne podatke pa je zavezanec IP posredoval zgolj dokument »Imenovanje zunanjega strokovnjaka št. 109-5/2011-1 z dne 7. 7. 2011« (v nadaljevanju Imenovanje), s katerim je bil navedeni posameznik imenovan za zunanjega strokovnjaka in ki naj bi predstavljal pisni akt oziroma pooblastilo za obdelavo osebnih podatkov v predmetni zbirki. IP je vpogledal v dokument Imenovanje, ki mu ga je posredoval zavezanec in ugotovil, da je bil navedeni posameznik s tem aktom pooblaščen, da za potrebe zavezanca pripravi strokovno mnenje o tem, kakšni so mogoči načini spletne vizualizacije velike količine podatkov v bazi finančnih transakcij države ter kako podatke o finančnih transakcijah predstaviti na način, da bodo razkrita samo plačila podjetjem, ne pa tudi fizičnim osebam.

Iz vsebine Imenovanja je jasno razvidno, da se pooblastilo, ki ga akt vsebuje nanaša zgolj na izdelavo mnenja, ne pa tudi na vzpostavitev in vzdrževanje same aplikacije Supervizor in za obdelavo osebnih podatkov v Zbirki PTPU, za katero je bilo v postopku ugotovljeno, da jo v praksi izvaja ____ (posameznik). Poleg tega je iz Imenovanja jasno razvidno, da se mnenje, ki naj bi ga pripravil omenjeni posameznik izrecno nanaša na prvotno verzijo aplikacije Supervizor (podatke (...) predstaviti na način, da bodo razkrita samo plačila podjetjem, ne pa tudi fizičnim osebam), ne pa tudi na nadgradnjo aplikacije Supervizor, ki je predmet tega inšpekcijskega postopka. Zavezanec je bil na navedeno nepravilnost opozorjen na zapisnik dne 20. 5. 2015, ko mu je bilo v zvezi s tem tudi naloženo, da je dolžan zavezanec akt o imenovanju zunanjega strokovnjaka ____ spremeniti, dopolniti ali na novo sprejeti tako, da bo vseboval tudi pooblastilo temu posamezniku za obdelavo osebnih podatkov, ki jo ta posameznik izvaja za potrebe nadgradnje aplikacije Supervizor, kot jo je zavezanec vzpostavil v marcu 2015. Zavezanec je IP dne 28. 5. 2015 posredoval dokument »Pooblastilo zunanjemu strokovnjaku ____«, št. 109-5/2011-3 z dne 28. 5. 2015. IP je vpogledal v navedeni dokument in ugotovil, da ta poleg pooblastila za opravo strokovnih nalog za zavezanca vsebuje tudi pooblastilo za obdelavo osebnih podatkov, do katerih dostopa in jih obdeluje pri opravljanju svojih del in nalog, za katera je pooblaščen s tem Imenovanjem. V zvezi z navedenim je IP ugotovil, da je s slednjim ravnanjem zavezanca prenehala nepravilnost, ki je bila v tem, da ____ (vsaj) za obdelavo osebnih podatkov Prejemnikov, ki jih je v Zbirki PTPU obdeloval za namen vzpostavitve in delovanja nadgradnje aplikacije Supervizor, ni bil pooblaščen.

Ker je IP v tem postopku, glede na vse navedeno ugotovil, da so bile v zvezi s predmetom tega postopka, ki je bil usmerjen v presojo zakonitosti obdelave osebnih podatkov Prejemnikov, zlasti v delu, ko gre za objavo njihovih osebnih podatkov v nadgradnji aplikacije Supervizor, odpravljene vse ugotovljene nepravilnosti je odločil, kot izhaja iz 1. točke tega sklepa. Ob tem pa IP poudarja, da bo sporne objave osebnih podatkov, ki so razvidne iz zapisnika IP 0612-45/2015/6 z dne 20. 3. 2015 obravnaval v ločenem postopku inšpekcijskega nadzora, v katerem bo presojal tudi zakonitost obdelave osebnih podatkov drugih posameznikov (tj. posameznikov, ki niso Prejemniki), ki se nahajajo v Zbirki PTPU in katerih obdelava ni bila predmet tega postopka.

IX. Drugo

IP zgoraj navedenemu dodaja, da je v postopku preverjala tudi podatke o domnevnih netočnostih pri objavi osebnih podatkov Prejemnikov v Supervizorju. Tekom postopka je namreč prejel informacije, da naj bi šlo pri osebnih podatkih Prejemnikov, ki so v Supervizorju objavljeni kot izplačila, ki so jih od Fakultete za upravo prejeli iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb, za izplačila, ki so jih ti posamezniki prejeli iz drugih pravnih naslovov (neto plača, plačna nesorazmerja, regres za letni dopust, jubilejna nagrada in povrnitev potnih stroškov). Kljub temu, da preverjanje točnosti objavljenih podatkov, ni bila predmet tega inšpekcijskega postopka pa je IP, zaradi celovitosti ugotavljanja dejanskega stanja v tem postopku preveril tudi te navedbe. V ta namen je dne 23. 3. 2015 pozval Fakulteto za upravo naj pojasni katera konkretna nakazila oziroma izplačila so v aplikaciji Supervizor prikazana napačno tj. kot honorar po avtorski ali podjemni pogodbi, čeprav so bila v njenih knjigovodskih oziroma računovodskih listinah knjižena kot nakazila oziroma izplačila iz drugega naslova. Fakulteta za upravo je v svojem odgovoru z dne 27. 3. 2015 navedla nekatere konkretne transakcije, pri katerih naj bi šlo za izplačila iz drugih pravnih naslovov in ne iz naslova avtorskih in podjemnih pogodb. IP je tako

pridobljene podatke primerjal s podatki Prejemnikov objavljenimi v aplikaciji Supervizor in ugotovil, da odstopanja in nepravilnosti, na katere je opozarjala Fakulteta za upravo iz te aplikacije niso razvidne. Ker so se v Supervizorju objavljeni zneski, pri posameznikih, ki jih je v svojem odgovoru izpostavila Fakulteta za upravo v vmesnem času nekoliko spremenili oziroma zmanjšali za ustrezne zneske je IP iz tega sklepal, da je zavezanec napake v aplikaciji Supervizor odpravil sam. Na podlagi takega sklepa je 24. 4. 2015 ponovno pozval Fakulteto za upravo, da mu pojasni ali v aplikaciji Supervizor še vedno zazna kakšno nepravilnost. Ta pa se je v svojem odgovoru na poziv zgolj sklicevala na svoj prejšnji odgovor.

Poleg tega je IP v postopku, zaradi popolne ugotovitve dejanskega stanja preverjal tudi navedbe, ki so izhajale iz dopolnitve prijave in ki so opozarjale na nezanesljivost opravljanja (zgoraj opisane) identifikacije, ki jo je zavezanec izvajal na podlagi podatkov, ki jih je pridobil od UJP, tako da je s pomočjo imena in priimka, ki sta bila pri nekaterih transakcijah navedena v namenu izplačila, identificiral imetnika transakcijskega računa in potem vsa izplačila prejeta na ta trr štel kot izplačila tako identificiranemu posamezniku. IP je z namenom preverjanja zanesljivosti take metode identifikacije od AJ PES-a pridobil podatke o imetnikih vseh transakcijskih računov, nakazila na katere so bila upoštevana pri objavah Prejemnikov v Supervizorju. Tako opravljeno identifikacijo imetnikov transakcijskih računov je potem primerjal z rezultati identifikacije, ki jo je na zgoraj opisan način izvajal zavezanec in ugotovil, da se ujemata. Iz podatkov pridobljenih od AJ PES-a izhaja, da je zavezanec z uporabo opisane metode identifikacije Prejemnikov, te posameznike v praksi točno identificiral in da v zvezi s tem med podatki ni bilo odstopanj. Ta sklep je izdan po uradni dolžnosti in je na podlagi 22. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07 – uradno prečiščeno besedilo) takse prost.

Pouk o pravnem sredstvu: Zoper ta sklep ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vložijo v 30 dneh od vročitve sklepa na Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana. Tožba se pošlje priporočeno po pošti na navedeno sodišče. Tožba z morebitnimi prilogami se vložijo najmanj v treh izvodih. Tožbi je treba priložiti tudi ta sklep v izvorniku ali prepisu.

Blaž Pavšič,
državni nadzornik za varstvo osebnih podatkov

Vročiti:

1. Komisija za preprečevanje korupcije, Dunajska 56, 1000 Ljubljana, z vročilnico;
2. arhiv, tu.